

Déu no fa vacances...

Numèria, 149-151
08029 Barcelona
Tel. 934 100 100
Fax 934 196 268
secretaria.mcec@peretarres.org

www.peretarres.org

Associació Catalana
d'Entitats de Cultura
i d'Activitats Lúdiques

Introducció 3

Pregàries 5

- Petits de 6 a 8 anys 8
- Mitjans de 9 a 11 anys 15
- Grans de 12 a 14 anys 31
- Adolescents i joves de 15 anys en amunt 36
- Per l'equip de monitors i monitores 49

Textos
61

Celebracions 83

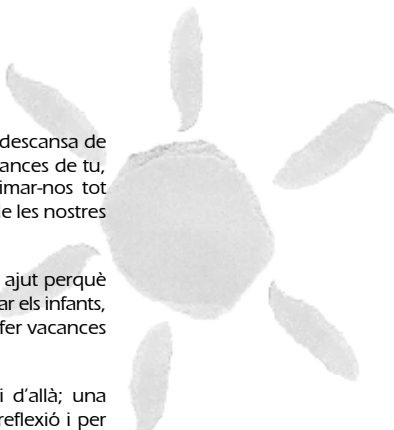
- Celebracions de la Paraula 84
- Celebració de l'Eucaristia 93

Amics i amigues:

Ja fa alguns estius que incidim en el fet de que, efectivament, DÉU NO FA VACANCES. No, el seu amor per nosaltres no s'esgota mai. Som conscients que això no és gens fàcil d'entendre ni de pair. Ens pot servir com a esbós la idea de l'amor humà.

E. Fromm ja ens diu en el seu L'art d'estimar que hi ha diverses formes i maneres d'amor. Que l'ésser humà és capaç d'estimar amb la mateixa intensitat diferents persones amb "amors" distints. El dels pares envers els fills, el de la parella entre ambdós, el dels amics... També la relació d'afecte que es pot donar entre educador i educant podria trobar un símil en algun dels diferents rostres de l'amor. No us ha passat mai d'estimar molt algú i decebre-us massa sovint d'aquesta persona? Posar massa il·lusions i esperances en algú per qui vols el millor i sentir la sensació de fracàs perquè veus que no és capaç de sortir del seu egoisme, o d'abandonar el seu orgull, o de deixar de banda velles rancúnies... I començar una i una altra vegada... I tenir la sensació de perdre el temps... I, finalment, haver de desistir per no trobar la resposta esperada... Aquesta sensació de "fracàs" que en ocasions es dona en les nostres relacions afectives (del tipus que siguin) ens duen a abandonar aquestes mateixes relacions. A deixar-les aparcades, de banda.

Déu no fa vacances parteix de la fidelitat de l'amor de Déu. Fidelitat que depassa les nostres expectatives, car l'amor de Déu sempre espera i confia, no es cansa d'esperar en l'altre (d'esperar el bo i millor de cadascun de nosaltres), no s'esgota mai i sempre està disposat a començar de nou, una i mil vegades... Per aquest motiu diem que és un amor que no es pot permetre el luxe de fer vacances, no fos cas que l'ésser humà - que som cadascun de nosaltres - ens decidíssim a estimar-lo quan ell fos "de viatge".

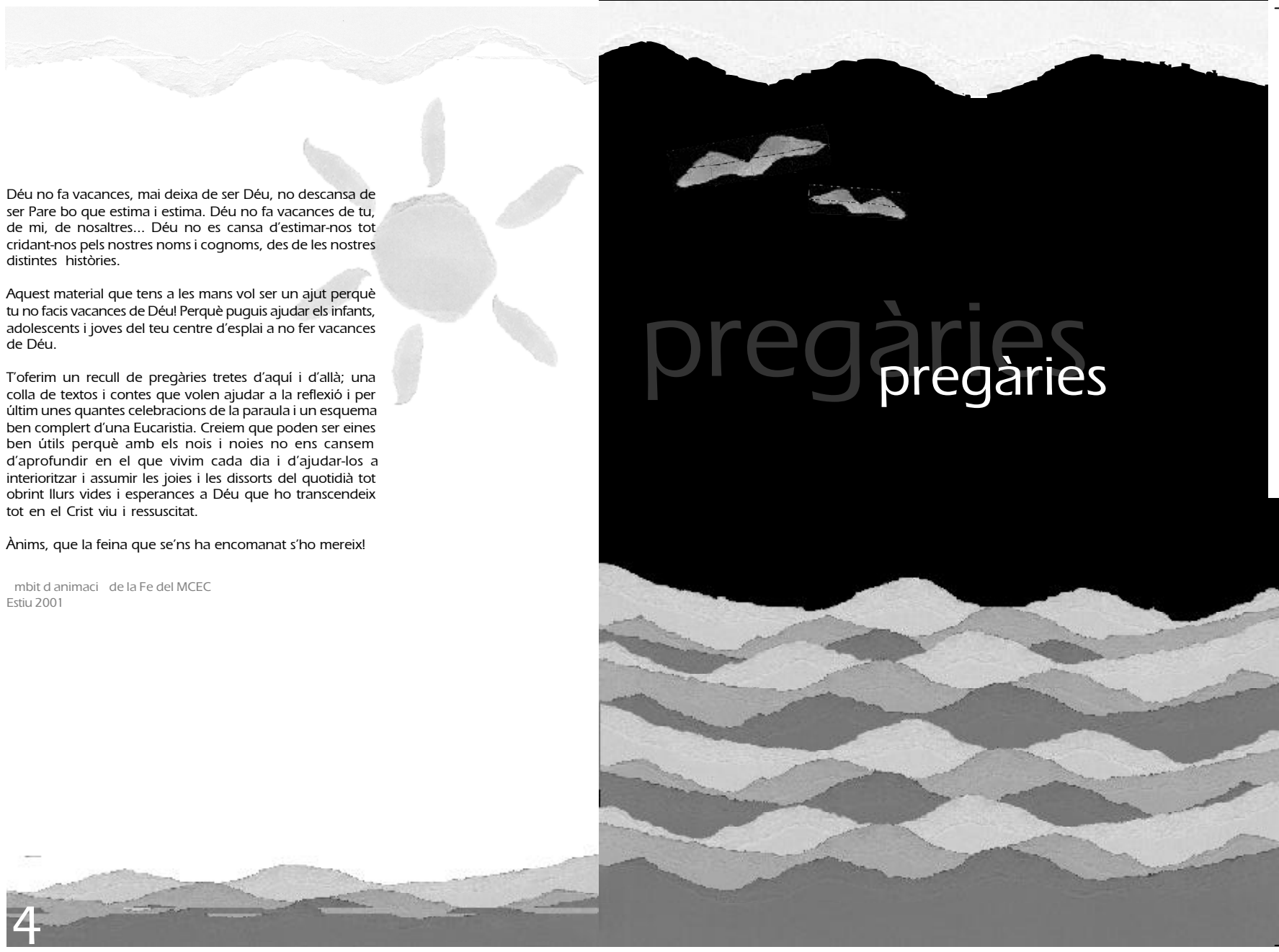
Déu no fa vacances, mai deixa de ser Déu, no descansa de ser Pare bo que estima i estima. Déu no fa vacances de tu, de mi, de nosaltres... Déu no es cansa d'estimar-nos tot cridant-nos pels nostres noms i cognoms, des de les nostres distintes històries.

Aquest material que tens a les mans vol ser un ajut perquè tu no facis vacances de Déu! Perquè puguis ajudar els infants, adolescents i joves del teu centre d'esplai a no fer vacances de Déu.

T'oferim un recull de pregàries tretes d'aquí i d'allà; una colla de textos i contes que volen ajudar a la reflexió i per últim unes quantes celebracions de la paraula i un esquema ben complert d'una Eucaristia. Creiem que poden ser eines ben útils perquè amb els nois i noies no ens cansem d'aprofundir en el que vivim cada dia i d'ajudar-los a interioritzar i assumir les joies i les dissorts del quotidià tot obrint llurs vides i esperances a Déu que ho transcendeix tot en el Crist viu i ressuscitat.

Ànims, que la feina que se'ns ha encomanat s'ho mereix!

mbit d'animació de la Fe del MCEC
Estiu 2001

pregàries
pregàries

1. Planifica la teva pregària; no la deixis a l'atzar. Tria el moment i el lloc adequats (una habitació a casa, a l'autobús, tot passejant).

2. Decideix quanta estona pregaràs (5 minuts, 10, 15, 30 o més).

3. Decideix què faràs quan preguis - per exemple, quina oració escolliràs per dir-la a poc a poc o amorosament, o quin passatge de la Bíblia llegiràs, fent-ne pregària. Fes servir de tant en tant les teves pròpies paraules; en algunes ocasions, resta quiet i en silenci. Deixa't portar vers on et sentis inclinat.

4. Comença sempre demanant l'ajuda de l'Esperit Sant per pregar. Així: Veniu, Esperit Sant, ensenyeu-me a pregar; ajudeu-me a fer-ho.

5. Recorda que mires de posar-te en contacte amb una Persona, i que aquesta Persona és Déu - Pare o Fill de l'Esperit Sant. Ell espera de posar-se en contacte amb tu.

6. No siguis esclau d'una sola manera de pregar. Escull aquella pregària que trobis més útil, i prova algun altre mètode quan aquell que fas servir es converteixi en una rutina o no et serveixi per a res.

7. No esperis resultats.

8. Si et distreus, aleshores converteix les teves distraccions en pregària. (Si un cotxe passa davant la teva finestra amb una marxa equivocada, llavors digues alguna cosa a Déu sobre el conductor - vull dir una pregària amable pel bé del conductor, no necessàriament per la seva forma de conduir o per la caixa de canvis!)

9. Si sempre et sentis fred i amb poc interès quan pregues, aleshores llegeix un llibre o escrit espirituals. Et pot servir de certa ajuda algun article d'un diari o revista catòlica. La lectura espiritual és important.

10. Mirar de pregar ja és pregar. Mai no deixis d'intentar-ho.

Basil Hume

Jesús prega i ens diu com hem de pregar

No feu discursos

"No us desfeu en paraules com els pagans; es pensen que parlant molt es faran escoltar. No feu, doncs, com ells, que bé prou sap el vostre Pare de què teniu necessitat, abans que vosaltres li ho demaneu". Mt 6, 7-8

Amb paraules soles no n'hi ha prou

"No tothom qui em diu, Senyor, Senyor, entrarà en el Regne de Déu, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del Cel". Mt 7, 21

No pregueu perquè us vegi la gent

"Quan pregueu no sigueu com els hipòcrites: els agrada de pregar drets a les sinagogues i a les cantonades de les places, per fer-se veure. En canvi tu, quan preguis, entra a la teva cambra, tanca la porta i prega al teu Pare que està en el secret". Mt 6, 5-6

Abans de pregar, perdoneu

"I quan pregueu, perdoneu, si teniu res contra algú, perquè també el vostre Pare del cel us perdoni els vostres mancaments". Mc 11, 25

No us desanimeu

"Jo us dic: demaneu i se us donarà; truqueu i se us obrirà. Que tot aquell qui demana, rep; i qui cerca, troba; i a qui crida, se li obre". Lc 11, 9

Pregar amb els altres és una força

"En veritat us dic, encara, que si dos de vosaltres a la terra convenen a demanar el que sigui, els serà concedit pel meu Pare del Cel. Perquè on hi ha dos o tres units en nom meu, allí sóc jo enmig d'ells". Mt 18, 19-20

pregàries

Petits de 6 a 8 anys

pregàries

- 1 Sempre m'esforçaré:
A estimar.
A dir la veritat.
A ser sincer.
A vigilar el que necessito.
A treballar fent el bé.
A estar atent al que menjo o bec.
A no tenir por.
A respectar totes les persones
i a buscar el millor per a tothom.
A ser germà per a tots els meus germans i germanes.

Gandhi

- 2 Quan prens partit per la no-violència
edifiques la pau.
Quan col·labores en alguna cosa que ningú no vol fer,
desvetlles la pau.
Quan no critiques a l'esquena,
treballes per la pau.
Quan t'interesses pels problemes del món,
construeixes la pau.
Quan retornes el bé a algú que t'ha fet mal
ets apòstol de la pau.
Quan comparteixes les teves coses
fas possible la pau.
Quan lluites per la justícia
ets treballador de la pau.
Si no t'informes de les guerres que hi ha en el món
no construeixes la pau.
Si no ajudes els teus companys
no construeixes la pau.
Si no tens paciència amb els més petits
no treballes per la pau.
Si t'espantes a la mínima dificultat
retardes la pau.
Si vols tenir més del que necessites
vens la pau.
Si no estimes, no demanis la pau.

- 3 Amb tu, Senyor Jesús,
les coses són sempre al revés.
El més gran no és el que mana.
El més gran no és el que sap totes les respostes.
El més gran no és el que té més diners i poder.
El més gran no és el més fort.
El més gran no és el que crida més o fa por a tothom.

Amb tu, Senyor, un és gran
pel cor i per l'amor
amb què es disposa a servir.

Ser servidor és difícil.
Per això vinc al teu costat,
per aprendre a servir
el perdó en comptes de la revenja;
el somriure en comptes de l'estar empipat.
L'amistat en comptes de la malícia;
el goig en comptes del mal humor.
Ser servidor és difícil.
Per això em fixo en tu,
el Servidor Jesús.
Tu ho vas donar tot
per servir la felicitat al món sencer.

Rezando con el Evangelio. Verbo divino

- 4 Pare nostre
que vols ser el nostre amic!
Dóna'ns força per ajudar
els qui ho necessiten.
Ajuda'ns a fer el bé.
No ens abandonis.
Dóna'ns força per estimar tothom.
Dóna'ns també treball.
Ajuda'ns a saber compartir.
Perdona'ns per les coses
que hem fet malament,
així com nosaltres hem de perdonar

els qui ens fan mal.
Ensenya'ns a seguir el camí de Jesús,
a no ser egoistes,
a no barallar-nos amb els amics.
No ens deixis sortir del camí del bé.
Que així sigui.

Extret del llibre Senyor, s'acur un del teus petits. P. Enric Puig sj

Donar gràcies
és reconèixer que Déu
ens estima
i està present
en les coses positives
que passen a la nostra vida.

- 5 Gràcies, Jesús, perquè avui m'ho he passat molt bé.
Gràcies perquè avui no m'he enfadat amb ningú.
Gràcies perquè el monitors em renyen,
i així aprenc a ser cada dia una mica millor.

Gràcies per regalar-nos totes les coses de la terra:
les plantes, els animals, les persones.
Gràcies per la nostra família.

Gràcies per les mans amb què escrivim;
pels peus amb què caminem,
pel cap amb què pensem,
pel cor amb què estimem.

Grup d'infants de la Parròquia Sant Paul

- 6 Gràcies, Senyor,
per la natura i els animals,
I per l'arc de Sant Martí
que és tan bonic quan ha plogut;
pel sol que dóna llum i escalfor,
i perquè fa créixer les plantes;
per la lluna i els estels
que il·luminen la nit;
per l'aigua que dóna vida
i el foc que dóna escalfor,
i per la intel·ligència, les dones i els homes
i pels amics que ens estimen.

P. Enric Puig sj

- 7 Senyor, et dono gràcies
pel dia d'avui i
perquè els dies del campament
han estat immillorables.
Hem fet el que hem pogut.
Si alguna cosa hem fet malament,
et prego que ens perdonis.

P. Enric Puig sj

**Demandar perdó és reconèixer
que fem coses malament,
i això fa mal als altres i a Déu.**

- 8 Perdona'm, Senyor,
per empenyar-me massa sovint amb els meus amics,
amb els meus pares i germans.
Perdona'm per totes les coses que faig malament,
encara que de vegades no me n'adoni.
Perdona'm per voler tenir moltes coses i oblidar que,
al món, molts nens passen gana.

Grup d'infants de la Parròquia de Sant Paul

- 9 Pare, et demano perdó
perquè, a vegades, he estat egoista,
no he comprès els altres,
i he preferit la meua comoditat.

Quan m'han de fer un favor,
sempre estic dient
que Déu vol que ens estimem.

Quan jo l'he de fer,
no hi penso.

Ensenya'm que quan hagi de fer un favor,
pensi el mateix que quan me l'han de fer a mi.

Ensenya'm a compartir tot el que tinc
encara que sigui poc.

P. Enric Puig sj

- 10 Senyor, tanco els ulls
per no veure els meus pares cansats,
el meu germà que s'avorreix tot sol,
la meua amiga que està trista
sense que ningú la consoli.

Senyor, tanco els ulls
per no veure't a tu,
que em convides a seguir-te,
i ser servidor com tu, Jesús.

Tingues compassió de mi, Senyor!
Treu-me del cau on m'he ficat.
Vine amb la teua llum
perquè pugui obrir els ulls.

Extret de Rezando con el Evangelio . Charles Singer

**Demandar ajut vol dir reconèixer que
nosaltres no ho podem tot
i necessitem caminar al costat de
Jesús perquè ens ajudi, com
un amic ajuda el seu amic.**

- 11 Demano a Déu que els homes deixin de fabricar armes,
que no hi hagi guerres ni terrorisme,
que tothom pugui viure en pau.
Demano que no oblidem mai les persones que pateixen,
els nens que treballen en comptes d'anar a l'escola i jugar,
els nens que moren a les guerres,
els nens que pateixen gana,
els que estan malalts...
Demano també que ens adonem de totes les coses bones
que tenim i sapiguem donar gràcies.

Grup d'infants de la Parròquia de Sant Paul

pregàries

Mitjans de 9 a 11 anys

pregàries

12 Lector: Pare, ens hem oblidat de parlar-te, per tu ens continues cridant.

Tots: Tu ens continues cridant.

L: No hem col·laborat en els serveis que ens tocaven, però tu sempre ens ajudes.

T: Tu sempre ens ajudes.

L: Ens hem barallat amb els amics i amigues, però tu sempre ens aculls i perdones.

T: Tu sempre ens aculls i perdones.

L: Algunes vegades no hem dit la veritat, però tu ets la veritat i la vida.

T: Tu ets la veritat i la vida.

L: No hem compartit les nostres coses, però tu ens has enviat el teu fill estimat.

T: Tu ens has enviat el teu fill estimat.

L: No hem estimat les persones com tu vols, però tu sempre ens estimes i ens busques.

T: Tu sempre ens estimes i ens busques.

T: Dóna'ns saviesa, fortalesa i il·lusió perquè cada dia ens assemblem una mica més a tu.

13 Mireu les nostres mans

Senyor, mireu les nostres mans que volen fer una societat més humana on tothom pugui viure en pau.

Mireu les nostres mans que s'uneixen per crear més confiança i més solidaritat.

Senyor, som aquí tots junts, per ajudar els companys; i perquè al nostre voltant hi hagi més pau i amor.

14 Feliz aquel

Feliz aquel que no sigue el camino de las armas, sino que pone paz allá donde va.
Feliz aquel que no se divierte con la violencia rompiendo y destrozando, sino que es capaz de construir para los demás.
Feliz aquel que es justo y bueno con los otros; porque detrás de cada rostro verá a un hermano y detrás de cada cara, la señal del amor de Dios.
Feliz aquel que confía en Dios...
...porque nunca se sentirá solo.

Feliç aquell

Feliç aquell qui no segueix el camí de les armes, sinó que porta la pau allà on va.
Feliç el qui no es diverteix amb la violència, trencant i destrossant; sinó que és capaç de construir coses pels altres.
Feliç aquell qui és just i bo amb els altres: perquè darrere de cada rostre veurà un germà; i darrere de cada cara, el signe de l'amor de Déu.
Feliç aquell qui confia en Déu...
...perquè mai no se sentirà sol.

15 Tu ets el millor Amic

A Tu, Amic que mai no falla;
a Tu, Veritat que ens fa lliures;
a Tu, Llum que ens il·lumina
a Tu, Amor que ens salva.

Vull donar-te gràcies per tot.
Gràcies perquè m'has creat,
gràcies perquè confies en mi,
gràcies perquè sempre em perdones,
gràcies perquè sempre ets al meu costat.
Per tot això,
i per tots els meus amics... Gràcies, Senyor!

16 Por la libertad

Señor, Tú creaste al hombre y a la mujer libres.
Tú no nos pusiste cadenas.
Tú no querías que hubiera ricos y pobres,
ni que hubiera vencedores y vencidos.
Señor, haz que cada día busquemos la justicia,
que cada día luchemos por hacer un mundo
donde todos seamos hermanos de verdad,
iguales, sin diferencias,
tal y como Tú deseas que sea.
¡Gracias, Señor!

Per la llibertat

Senyor, vós ens vàreu crear
homes i dones lliures.
Vós no ens poseu cadenes.
Vós no volieu que hi haguessin rics i pobres,
ni tampoc vençuts i vencedors.
Senyor, feu que cada dia busquem la justícia,
que cada dia lluitem per un món
on tots i totes siguem germans de veritat,
iguals, sense diferències,
tal i com Vós ho desitgeu.
Gràcies, Senyor!

17 Us demanem la pau

Us demanem la pau,
tan necessària com l'aigua i el pa de cada dia.
La pau, que és el perdó que ens fa lliures
de l'enveja i el dolor.
La pau, que és missatge d'un món nou
més just i acollidor.
La pau, que és obrir les mans al germà,
amb un somriure ample i sincer.
La pau, que ens fa sortir a caminar
per fer un món tot nou.
Senyor, dóna'ns la teva pau,
i mou el nostre cor
perquè anem fent possible
una vida més justa i feliç.
Gràcies, Senyor!

18 Pregària per la unitat

Déu, Pare de tots nosaltres.
Tu ens demanes que fem arribar
el teu amor a tots els homes i dones,
estimant-los i ajudant-los.
Tu ens demanes que fem arribar
el teu perdó a tothom que viu
ple d'odi i de divisió.
Senyor, Tu ens fas veure el camí
per construir un món més solidari
on, de veritat, tots siguem iguals i germans.

19 Alabado seas, Señor

Porque hoy nos has ayudado a salir,
un poco más, de nuestro egoísmo...
Alabado seas, mi Señor.

Porque he sido capaz de decir a mi hermano:
«Perdona, lo siento,
no me he portado bien contigo...»
Alabado seas, mi Señor.

Porque has sabido frenarme y cerrar la boca
cuando iba a insultar al que tenía al lado;
porque no me he lanzado
contra el otro para hacerle daño...
Alabado seas, mi Señor.

Porque, como el buen samaritano,
me he acercado al que estaba solo y triste,
y le he tendido mi mano...
Alabado seas, mi Señor.

Alabado seas, mi Señor,
porque tu Amor es la fuerza
que me mueve a amar a los demás.
Alabado seas, mi Señor,
continua animando mi vida para los demás.

20 Lloat sigueu, Senyor

Perquè ens heu ajudat a sortir,
una vegada més, dels nostres egoismes...
Lloat sigueu, Senyor nostre.

Perquè he estat capaç de dir al meu germà:
«Perdona'm, ho sento,
no m'he portat bé amb tu...»
Lloat sigueu, Senyor nostre.

Perquè he sabut frenar-me i tancar la boca
quan anava a insultar aquell company;
perquè he sabut aturar-me i no fer mal
a aquell amb qui m'havia enfadat...
Lloat sigueu, Senyor nostre.

Perquè, com el bon samarità,
m'he apropat a qui estava sol i trist,
i li he ofert la meua mà...
Lloat sigueu, Senyor nostre.

Lloat sigueu, Senyor,
perquè el vostre Amor és la força
que em mou a estimar els altres.

Lloat sigueu, Senyor.
Continueu empenyent la meua vida
vers els altres.

21 Fem camí junts

Senyor, sé que tot sol no es va enlloc,
i tu m'ensenyes a viure en grup,
amb els altres.

Fes que els accepti tal i com són;
que no faci diferències pel color de la seva pell,
per la manera de vestir,
pel tallat de cabells,
o per qualsevol cosa exterior i superficial.

Fes que el meu cor sigui senzill
i no orgullós o presumit.
Que ajudi els altres i que em deixi ajudar.

Senyor, dóna'm el teu Esperit
perquè cada dia sigui més capaç
de viure en pau
amb els qui estan al meu costat.

22 Atento a los demás

Haz, Señor, que nunca olvide
a las personas que tengo a mi lado.
Ayúdame a ser capaz
de ver las necesidades de los demás.
Es difícil ponerse en su lugar,
colaborar con ellos para que sean libres,
ayudarles a salir de sus problemas,
comprender su situación, aceptar sus defectos.
Señor, permíteme que descubra que la vida
es mucho más bella
si la comparto con los demás.
El mundo vale la pena
cuando no voy solo por la vida,
sino con
los brazos abiertos a quienes me rodean.
Gracias, Jesús, porque me enseñas
a estar atento a los demás!

23 Atent als altres

Feu, Senyor, que mai no oblidí
les persones que tinc al meu costat.
Ajudeu-me a ser capaç
de veure les necessitats dels germans.
A vegades, es fa difícil
posar-se en el lloc dels altres,
col·laborar amb ells perquè siguin més lliures,
ajudar-los a sortir dels seus problemes,
comprendre la seva situació,
acceptar els seus defectes.
Senyor, concediu-me la possibilitat de descobrir
que la vida és molt més maca
si la comparteixo amb els altres.
El món val la pena
quan no vaig sol per la vida,
sinó amb els braços oberts als qui m'envolten.
Gràcies, Jesús, perquè ens ensenyes
a estar atents als altres!

24 Compromís

Jesús, tu em necessites per fer un món nou.
T'ofereixo els meus ULLS:
fes que miri amb amor
les persones que trobaré en el camí.
Tal i com Tu ho feies.

T'ofereixo les meves PARAULES:
fes que sempre siguin portadores
de perdó, de comprensió, d'amor,
com ho eren les teves.

T'ofereixo els meus PEUS:
fes que sempre estigui a punt
per anar allà on algú em necessiti.

T'ofereixo les meves MANS:
fes que sempre estiguin obertes
per acollir els altres
i per ajudar-los amb alegria.

T'ofereixo el meu COR:
fes que estimi com tu vas estimar,
encara que a vegades em costi.

Jesús, vull ser el teu AMIC;
i l'amic de tots els nois i noies.

25 Que no siguem, Senyor...

Que no siguem, Senyor,
d'aquells que parlen molt, però no fan mai res;
d'aquells que ho comencen tot,
però no acaben res;
d'aquells que prometen sempre,
però no compleixen mai.

Que no siguem, Senyor,
d'aquells que no fan res i critiquen sempre;
d'aquells que sempre es queixen,
però mai no volen lluitar;
d'aquells que pensen més a rebre que a donar;
d'aquells que creuen que mai no s'equivoquen
o dels qui no volen reconèixer els seus errors.

Senyor, ensenya'ns a ser humils i senzills.
Que tinguem un cor net i un esperit clar.
Senyor, dóna'ns el teu Esperit!

26 Gràcies, Senyor

Gràcies, Senyor, per les flors i els fruits;
pels colors i les olors;
per l'alegria i l'amor.

Gràcies, Senyor, per la pluja,
per l'aigua dels mars i els rius,
per l'aigua que ens neteja,
per l'aigua que dóna vida a les plantes.

Gràcies, Senyor, per la llum del sol
que il·lumina tota la nostra terra.
Tu també ens dones llum,
i, amb la teva llum,
podem cantar i riure,
compartir i treballar,
viure i estimar tots junts.

Gràcies pels meus amics, Senyor.
Per l'alegria que sentim
quan ens donem, gràcies Senyor.
Per l'alegria que sentim
quan els altres se'ns donen, gràcies Senyor.

27 Señor, tú me conoces

Señor, tú me sondeas y me conoces.
Sabes si estoy sentado o me levanto;
captas mis pensamientos desde lejos.
Te resultan familiares mis caminos e ideales.
No hay palabra en mi lengua
que tu, Señor, no sepas.

Me has ofrecido un estilo nuevo de vida;
me has regalado un camino de libertad;
me has conducido hacia un reino de justicia.

Enséñame, Señor, a no desfallecer.
Ayúdame a seguir caminando:
a ser verdadero labrador en tus campos,
a llevar esperanza a tantas ovejas sin pastor,
a llevar paz a tantas angustias sin ilusión,
a llenar la vida de los hombres y mujeres
de la gratitud de tu amor.

Gracias, Padre, por enseñarme
a amar gratuitamente
tal y como tú me amas.

28 Sense pors

Senyor, sabem que les pors
ens aturen
i no ens deixen caminar
amb prou força;
ensenya'ns a créixer en la fe,
a viure amb serenitat i amb confiança,
a ser homes i dones
oberts al demà
amb il·lusió,
compromesos amb els més pobres.

29 Àbreme, hermano

«He golpeado tu puerta,
he llamado a tu corazón
para tener un lecho, para tener un poco de fuego,
para calentarme: ábreme, hermano.

¿Por qué me preguntas
si soy de África, de América,
de Asia o europeo?
Ábreme, hermano.

No soy un negro, ni un piel roja,
ni un oriental, ni un blanco,
sino sólo un hombre: ábreme, hermano.

Ábreme la puerta, ábreme el corazón,
porque soy una persona,
el ser humano de todos los tiempos,
el ser humano de todos los cielos,
un ser humano como tú.»

RenØPhilombe (poeta camerunès)

30 Programa de la felicitat

Feliços els qui tenen un cor de pobre,
obert a Déu i als altres;
Déu és amb ells i trobaran l'amor.

Feliços els qui saben plorar
i compartir el sofriment dels companys;
seran consolats i construiran fraternitat.

Feliços els humils i senzills
que no es posen per damunt dels altres;
estimarán tothom i tothom els estimarà.

Feliços els qui tenen fam i set
de ser justos i bons;
aniran fent present el Regne Nou
i un dia seran sats.

Feliços els misericordiosos i comprensius;
ells també experimentaran la bondat.

Feliços els qui tenen un cor transparent
i una mirada neta i clara;
sabran descobrir l'amor de Déu
i valorar l'amor dels germans.

Feliços els qui fan la pau;
Déu els reconeixerà com a fills i filles seus
i seran instruments de perdó i d'unió.

Feliços els qui estan disposats a sofrir i
lluitar per ser fidels a l'Evangeli.
Déu és amb ells i els recompensarà.
Viuran una vida plena de sentit.

31 Señor, te ofrecemos...

Señor, te ofrecemos nuestras manos.
Manos para construir puentes
que unan el mundo.
Puentes de diálogo y de buena convivencia.
Puentes de justicia y de perdón.
Puentes de vida y de bondad.
Puentes que nos enlacen a unos con otros,
que allanen y pongan derecho el camino.
Son los puentes
que cuando abrimos de verdad el corazón
tú mismo nos mueves a poner.

Abre nuestros corazones
y toma nuestras manos
para que enderecemos los caminos,
allanemos los montes
y rellenemos los socavones.
Abre nuestros corazones
y toma nuestras manos
para que preparemos el camino a Jesús.

32 Señor, enséñanos

Señor, enséñanos a TENER...
suficiente alegría para ser siempre amables;
suficiente dolor para ser siempre humanos;
suficiente esperanza para ser felices;
suficientes fracasos para ser humildes;
suficientes éxitos para ser entusiastas;
suficientes amigos para echar una mano;
suficientes enemigos para amar de verdad;
suficiente compromiso para ser fraternales;
suficiente fe para crecer en esperanza y amor.
Señor, ayúdanos a vivir lo más posible
en tu Amor,
para SER hombres y mujeres nuevos,
gente de tu Reino.

33 Mare de l'amor més clar

Maria de les nits estrellades,
ensenyà'ns a mirar a través dels teus ulls.
Maria del cel blau i net,
ensenyà'ns l'amabilitat i la joia de donar-nos.
Maria de les valls i les muntanyes,
ensenyà'ns a contemplar les obres de Déu.
Maria dels boscos i les prades,
ensenyà'ns a conèixer en la pau.
Maria de l'ordi i el blat,
ensenyà'ns a treballar i a agrair.
Maria de la solitud i el desert,
ensenyà'ns a acollir i a pregar.
Maria de les flors i els fruits,
ensenyà'ns la senzillesa en el bon obrar.
Maria de la quietud i la serenitat,
ensenyà'ns a escoltar i a saber esperar.
Maria, noia de Natzaret,
ensenyà'ns la solidaritat i el perdó.
Mare de l'amor més clar,
ensenyà'ns a estimar Déu i el proïsme.

34 Fer silenci

Voldria fer silenci, Pare,
i que les meves idees i els meus sentiments
s'atruessin un instant.

Voldria buidar la meua tenda,
fer un silenci profund
i estar amb Tu,
de tu a tu, cara a cara.
Voldria gaudir de la teua amistat.

Voldria arrelar en tu, Pare.
Posar el meu cor en el teu cor,
que els teus camins fossin també els meus,
que la teua pau fos també la meua.

Voldria acollir la teua Paraula, Pare.
Obrir les mans i l'esperit
i deixar que habitessis en mi.

Voldria que fossis
el centre de la meua vida, Pare.
I caminar,
caminar endavant,
caminar sense presses, però de ferm,
caminar aprenent a començar cada dia de nou.

Dóna'm la teua força, Pare.

35 Raons d'una fe viva

Jo sé que Crist ha ressuscitat:
 – perquè converteix el meu cor de pedra en cor de carn;
 – perquè tinc l'experiència del perdó;
 – perquè ha posat en mi una font d'alegria
 que mai ningú no em podrà prendre.

Jo sé que Crist ha ressuscitat:
 – perquè he rebut la seva pau;
 – perquè m'allibera de les pors
 i puc confiar-me a les seves mans.
 – perquè sento un gran amor
 per tots els meus germans.

Jo sé que Crist ha ressuscitat:
 – perquè trobo sempre fresca la flor de l'esperança;
 – perquè veig en el pobre el rostre del meu Senyor;
 – perquè sé que mai no estic sol.

Si crec en la resurrecció
 és perquè accepto el testimoni de les Escriptures,
 dels apòstols, de l'Església,
 de la tradició, dels germans i germanes.
 Però, sobretot, crec en la resurrecció
 perquè experimento que el Senyor
 ressuscita en mi,
 que em renova cada dia.
 Gràcies, Senyor meu i Déu meu!

36 Onze pregàries no escoltades

Li vaig demanar a Déu poder per tal de ser estimat,
 i m'he trobat amb un amor que fa absurd voler ser poderós.

Li vaig demanar la salut per poder fer grans coses,
 i m'he trobat amb una malaltia que m'empeny a fer-me gran.

Li vaig demanar la riquesa per ser feliç,
 i m'he trobat amb una felicitat que em porta a viure la pobresa.

Li vaig demanar lleis per tal de tenir controlats els altres,
 i m'he trobat amb una llibertat que m'empeny a alliberar-los.

Li vaig demanar aduldors per poder estar envoltat de gent,
 i m'he trobat amb amics que no em deixen sol.

Li vaig demanar idees per convèncer els altres,
 i m'he trobat respecte i, amb ell, una bonica convivència.

Li vaig demanar diners per tenir moltes coses,
 i m'he trobat persones per compartir els meus diners.

Li vaig demanar miracles per tal de creure,
 i m'ha donat fe per poder fer miracles.

Li vaig demanar una religió per guanyar-me el cel,
 i m'ha donat el seu Fill
 perquè sigui el meu company en aquesta terra nostra.

Li vaig demanar de tot per gaudir de la vida,
 i m'ha donat la Vida que em fa gaudir de tot.

Li vaig demanar ser un déu,
 i ell escollí fer-se un com jo, com nosaltres.

pregàries

Grans de 12 a 14 anys

pregàries

37 Pujar a la muntanya

Ens cal pujar a la muntanya;
buscar el silenci i la pregària i
refer les forces.

Hem de centrar la nostra vida
en la llum que no enganya;
refermar la nostra lluita en l'amor fidel;
orientar el nostre caminar
vers la promesa realitzada;
mirar els estels
i descobrir els signes de la teva presència.

Ens cal fixar la mirada en la utopia del teu Regne;
mirar els estels

i caminar amb els peus fermes a terra,
al costat dels pobres i febles,
fent camí amb les nostres incoherències.

Hem de mirar els estels, sentir la força de l'esperança
i acompanyar la resurrecció
de tota la Creació.

Ens cal pujar a la muntanya;
buscar el silenci i la pregària;
refer les forces
amb el gust de la teva amistat, Senyor.

38 Una tarda celebrant el perdó

Gràcies, Senyor, per compartir amb nosaltres la teva vida,
per fer-nos veure que ens cal canviar,
que malgrat que ens equivoquem,
saps apostar per nosaltres.

Mai no et desanimes, tot i que sovint
no encertem en tot el que fem.

Ens admira la teva paciència i constància;
això ens agrada i ens fa descobrir que ens estimes.

39 Déu és acció

Qualsevol cosa que fem amb amor, allí hi ha Déu.

Qualsevol cosa que diguem, l'hem de dir amb Déu.

Qualsevol sentiment que sentim, és bo de sentir-lo amb Déu.

Qualsevol cosa que veiem, és millor des de la llum de Déu.

Qualsevol propòsit que tinguem, és intel·ligent pensar-lo
amb Déu.

Qualsevol desig que tinguem, es fa més gran amb Déu.

Qualsevol aliment que mengem, és més bo compartint-lo
amb Déu.

40 Si algú...

Si algú demana és perquè no hem estat capaços de com-
partir prou.

Si algú plora és perquè li hem tret l'alegria.

Si algú odia és perquè no l'hem comprès.

Si algú se sent sol és perquè l'hem oblidat.

Si algú té por és perquè no hem confiat en ell.

Si algú té pau és perquè és presoner de l'amor.

Si algú lluita és perquè li hem donat força.

Si algú estima és perquè hem posat Déu en el seu cor.

41 Voldria..

Voldria, Senyor, oferir-te la meva vida,
 però no puc: és massa meva per donar-te-la.
 Voldria, Senyor, mirar-te,
 però no puc: m'agrada massa mirar-me.
 Voldria, Senyor, esperar-te,
 però no puc: trigues massa.
 Voldria, Senyor, confiar en tu,
 però no puc: ets un desconegut.
 Voldria, Senyor, conèixer-te:
 potser puc, si obro el meu cor.

42 No camino pas sol

Senyor, què faria si estigués sol?
 Ningú no em diria pel meu nom.
 Les meves paraules ningú no les escoltaria.

Però no estic pas sol.
 En el meu camí hi ha molts amics i amigues.
 Amb ells, els somnis poden fer-se realitat;
 puc descobrir noves il·lusions i
 els problemes no costen tant de solucionar.

No estic pas sol, Senyor;
 amb el meu grup, els amics, els de casa, l'esplai,
 l'esforç es fa futur;
 l'esperança es torna projecte,
 i la meva mà sempre en troba una altra.

Tu, Senyor, ets el meu Déu, i fas camí al meu costat.
 On ningú mai no m'acompanya,
 hi descobreixo la teva petjada;
 en el silenci més amagat, tu em parles;
 en el fracàs, m'aculls,
 i en la nit fosca, em guies.
 Amb tu, Senyor, el meu camí es fa trobada
 i cada trobada és una festa.

43 Tu ens coneixes

Tu, Senyor, ens coneixes, tal com som.
 La nostra veu i els nostres ulls,
 les nostres mans i els nostres esforços,
 la nostra vida, la nostra alegria.
 Et són coneguts els nostres projectes i il·lusions,
 els nostres somnis i projectes,
 les nostres tristeses i depressions.
 Dóna'ns el do de viure units en la pau.
 Fes que no ens discutim,
 sinó que cerquem sempre el diàleg
 per construir la pau.
 Ajuda'ns a saber escoltar els altres,
 i fes que sempre et veiem en tots els qui
 es creuen en la nostra vida.

44 Gràcies

Jesús, et volem donar gràcies
 per tot el que fas avui en nosaltres,
 per fer-nos descobrir coses noves cada dia,
 per aprendre que podem construir un món nou.

Gràcies per poder gaudir d'aquests dies,
 per saber que ens estimes una passada.

Ajuda'ns a estimar els companys i companyes,
 a fer pinya tots plegats.

Dóna'ns la teva llum per poder encendre l'alegria,
 el compartir i l'amistat en els nostres amics i amigues.

45 Sense treva

Sense treva, Oh Crist,
m'interpel·les i em preguntes: "Qui dius que sóc, jo?"

Tu ets qui m'estima fins a la vida que no s'acaba.
Tu m'obres el camí del risc...
Tu transformes cada dia en un "sí" el "no" que hi ha en mi.
Tu em demanes no pas una mica, sinó tota la meva existència.

Per què he dubtat de nou?
Després d'haver ficat la mà a l'arada, per què he mirat enrere?
Sense adonar-me, em tornava menys apte per seguir-te.
Malgrat tot, sense haver-te vist, t'he estimat.
Tu em repeties: "Viu el poc que has entès de l'Evangeli.
Anuncia la meva vida entre els homes.
Encén un foc sobre la terra".

Roger de Taizø

46 Tu ets la llum

Senyor Jesús, aquest matí t'has llevat en aquest món,
com sempre.
A la matinada ens has regalat la teva llum.
La llum del sol és el teu senyal per continuar dient-nos:
"Mireu i veieu";
i és la llunyana claror de la teva presència
la que continua dient: "Sóc amb vosaltres, alegreu-vos."

Senyor, estic mirant la llum i l'estic "escoltant"
perquè és una paraula teva;
entra en els meus ulls, penetra i m'omple,
m'alegra el cor i fa brollar en mi molt d'agraïment.

També jo he de fer visible cada matí, Senyor,
el miracle de la teva presència.
Encén en el cor de la nit el meu cor,
per il·luminar la fosca nit dels cors de molts i moltes
que viuen tristos i perduts.

47 Una jornada que s'acaba

Un dia més que ja s'acaba.
En aquesta hora vull anar cap a tu, Senyor,
per presentar-te tot el que hem fet, tot el bo i dolent,
tot el que ha anat bé i tot el que ha anat malament.
T'ho presentem tot, perquè volem fer-te'n particip.

Perdona'ns si no hem estat prou encertats
a l'hora d'ajudar, animar, estimar, ensenyar,
confiar, treballar, jugar...

Gràcies per tot el que hem après,
pels records que guardarem d'aquest dia,
per les persones que l'han fet possible,
i perquè ens acompanyes cada dia.

48 Tu em faltes

Senyor, no ets amb mi, tot i que sempre et nomeni.
Ets allí, entre els núvols, on la meua veu no arriba.
I si sovint surts com el sol rere la pluja,
hi ha nits que no arribo a pensar que vius.
Ets una ciutat rere la muntanya.
Ets un mar llunyà que de vegades no se sent.

No hi ets pas, dins meu.
Sento el negre forat rossegant les meves entranyes,
com una boca famolenca.
I per això et nomeno, Senyor, constantment.
I per això refereixo les coses al teu nom,
i et dono amplada i llargada.

Si fossis amb mi et parlaria de coses;
de coses, només, senzilles i nues;
del cel, de l'oreig, de l'amor i de la pena.
Com un feliç amant que només diu:
mira quin ocell, quina rosa, quin sol, quina tarda.
Però no, tu em faltes, i et crido per això.

JosøMar a Valverde

pregàries

Adolescents i joves de 15 anys en amunt

49 Ens fa por gastar la vida

Senyor Jesucrist, ens fa por gastar la vida.
Però Tu ens l'has donada per gastar-la;
no la podem economitza amb un egoisme estèril.

Gastar la vida és treballar pels altres
encara que no paguin;
fer un favor a qui no el tornarà;
gastar la vida és llançar-se, fins i tot, al fracàs,
sense falses prudències;
és cremar les naus en bé del proïsme.

Som com torxes,
i només tenim sentit quan cremem;
només aleshores som llum.

Deslliura'ns de la prudència covard,
d'aquella que ens fa evitar el sacrifici
i buscar la seguretat.

Gastar la vida no es fa amb una teatralitat falsa.
La vida es dona senzillament, sense publicitat,
com la mare que alleta el nadó.

El futur és un enigma.
El nostre camí s'endinsa en la boira,
però volem seguir donant-nos,
perquè Tu estàs esperant dins la nit,
amb mil ulls vessant llàgrimes.

Lluís Espinal (1932-1980)

50 Fes-nos un grup alegre

Senyor Jesús,
Fes-nos un grup obert, confiat i pacífic,
envait pel goig del teu Esperit Sant.

Fes-nos una colla d'amics i amigues entusiasta,
que sàpiga cantar la vida,
vibrar davant la bellesa,
estremir-se davant el misteri
i anunciar el Regne de l'amor.

Que portem la festa en el cor
encara que sentim
la presència del dolor en el nostre camí,
perquè sabem, Jesús ressuscitat,
que tu has vençut el dolor i la mort.

Que no ens acovardeixin les tensions
ni ens ofeguin els conflictes
que puguin sorgir entre nosaltres,
perquè comptem - en la nostra debilitat -
amb la força creadora i renovadora
del teu Esperit Sant.

Regala'ns, Senyor, a tots nosaltres,
els que volem ser amics i amigues teus,
una gran dosi de bon humor
perquè sapiguem desdramatitzar
les situacions difícils
i somriure obertament a la vida.

Fes-nos experts
en l'art de desfer nusos i trencar cadenes,
obrir solcs i tirar llavors,
curar ferides i mantenir viva l'esperança.
I concedeix-nos de ser, humilment,
en un món abatut per la tristesa,
testimonis i profetes de la veritable alegria.

(En desconeixem l'autor)

51 Guarda'm, Senyor

Senyor, queda't amb mi durant tot el dia
i guia totes les meves accions,
paraules i pensaments.

Guarda els meus peus
perquè no caminin ociosos
i vagin a l'encontre
de les necessitats dels altres.

Guarda les meves mans
perquè no s'obrin per fer mal
i serveixin per abraçar i ajudar a tothom.

Guarda la meua boca
perquè no digui falsedats
ni coses indegudes,
i perquè no parli malament del proïsme.

Al contrari, que sempre estigui disposada
a animar tothom i beneir-te a Tu,
Senyor de la vida.

Guarda les meves oïdes
perquè no perdin el temps
a escoltar paraules falses o sense sentit
i perquè estiguin sempre atentes
al teu misteriós missatge,
per fer també avui la teua voluntat.

(D una pregària del segle VIII)

52 El meu cor s'ha oblidat de pregar

Senyor, perdona'm. Massa distraccions,
massa històries i problemes al cap.
Massa calma al meu cor;
tanta que sembla que s'ha oblidat de pregar.

Vull resituar la meua vida i la meua història.
Vull centrar tot el que sóc, penso, desitjo,
somnia, faig, tinc..., en Tu, Jesús.

Vull anar pas a pas
i que siguis Tu qui em guïi.
Vull recuperar l'encontre,
la trobada amb Tu.

53 Ajuda'ns

Senyor Jesús, vida nostra, el nostre tot,
tu ens demanes que donem gratuïtament
allò que ens has lliurat de la mateixa manera
en aquests dies de (colònies, campaments, ruta...),
on ens has cridat a seguir-te.

Ajuda'ns a compartir amb els altres
els dons que ens has donat a cadascú
en l'esperit del diàleg
i de l'acolliment recíproc.

Fes que reeixim a fer-nos propers
els uns als altres,
especialment amb els més febles i necessitats,
i amb aquells/aquelles que són més difícils d'estimar. ■

Ens motiva i empeny l'exemple de tants sants i santes
que al llarg de la història has donat
a aquesta Església nostra;
també ens confiïm a llur intercessió
perquè siguem espavilats i responsables
en la lectura dels signes dels temps
i perquè testimoniem la primacia del Pare
en el nostre quotidià
i en les relacions amb els companys, la família, els amics.

Ajuda'ns a ser senzills i austers
cercant en tot l'essencial,
que et plau i ens fa propers als teus pobres,
alliberant-nos de màscares i de defenses tranquil·litzadores.

Dóna'ns un amor veritable a la teva Església,
que volem reconèixer com a Mare més que no pas com a ma-
drastra,
perquè ens ha engendrat a la fe en tu
i en el teu Pare
mitjançant el do de l'Esperit,
que volem fer ben present
en el nostre treball al llarg de tots aquests dies.

Inspirada en una pregària del Cardenal Carlo M. Martini

54 Sóc incorregible?

M'he instal·lat en la mediocritat. ¿l ni em preocupal
He acabat acostumat-m'hi,
com hom s'acostuma a un tros de roba vella
o a un veí desagradable.

Quants anys fa que la meua existència és estèril...!
Quants anys vivint només pensant en mi...!
Quants anys, Senyor, portes esperant que doni fruit...!

Esgoto la meua vida,
la meua família i el meu grup de l'esplai;
esgoto els meus amics... Esgoto a tothom.
Sóc una persona esgotadora!

La meua misèria és incorregible!
T'hauré acabat cansant també a tu, Senyor?
Per què m'abandones en aquest absurd tedi que em
deprimeix?
És que potser m'he tornat tan sec
que només serveixo per fer foc?

Ho reconec, Senyor: sóc esgotador.
Però hom diu que la teua bondat mai no s'esgota,
que la teua paciència és infinita,
que la teua gràcia mai no s'acaba...!
Tu saps que he caigut massa baix
com per poder-me'n sortir sense el teu ajut.

Envia'm, Senyor, un germà, una germana..., a qui vulguis;
però envia'm algú disposat a gastar temps per estimar-me,
per remoure a poc a poc la terra que envolta
el meu cor ressec;
així, des de cada arrel
fins a cadascuna de les meves branques mortes,
fes que flueixi, altra vegada, dins el meu ésser,
la saba de la teua Vida.

Senyor, dóna'ns una altra oportunitat,
una altra oportunitat de convertir-nos,
una altra possibilitat de recomençar.

Ja sé que molts dies tens prou raons
per desesperar de la nostra terra.
Ja fa vint segles que la teva Paraula es va fer carn:
vint segles que ens repeteixes el teu clam:
«Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli!»
I nosaltres continuem barallant-nos i fent-nos patir
mútuament,
inventant armes cada vegada més perfectes
per matar-nos els uns als altres,
deixant que milions d'éssers humans morin de fam,
ignorant la soledat del nostre veí...

Fa més de vint segles que envies profetes a cada generació,
els quals criden en el nostre desert:
«Doneu fruits que donin fe de la vostra conversió!»
I sembla que no passi res...

Sé molt bé, Senyor, que tens prou raons per perdre la
paciència,
per mostrar-nos el teu enuig terrible i diví...
Però escolta el clam del teu Fill Jesús,
la pregària de tots els sants i santes, els d'ahir i els d'avui,
que demanen una nova oportunitat
per salvar la nostra pobre terra.

«Pare, tu que ets lent per al càstig i ric en l'amor,
tingues pietat del teu poble; sigues pacient un any més!»

(M. Hubaut: Orar las parábolas. Sal Terrae, p. g. 117)

55 Un nou dia

Un nou dia, un nou sol...
Un nou alè de vida, un nou contagi d'esperança...

Voldria, Senyor, que la llum de la teva saviesa
fos el sol que il·lumini avui el meu viure.
Fes-me fort per capbussar-me, sense pors,
en l'oceà del meu interior.
Que aprengui a descobrir-me;
que sigui valent per acceptar-me.
Dóna'm l'empenta que em cal
per llançar-me a l'aventura d'estar disponible als altres.
Que no em falti avui el coratge que necessito
per assumir el risc d'estimar i ser estimat.

Si caminem, que sàpiga ser al costat dels companys i
companyes.
Si descansem, que pugui ser "coixí" dels seus problemes.
Quan toqui fer serveis, que no defugi les meves
obligacions i sàpiga ser responsable.

Quan algú plori, si no puc contagiar-li alegria,
que almenys sàpiga plorar al seu costat.
Quan algú rigui, que sàpiga ser feliç vora seu.
Quan a algú se li'n vagi l'olla,
que sigui capaç d'ajudar-lo a tocar de peus a terra.
Si algú té ganes de xerrar,
que tot jo esdevingui orella que aculli i escolti.
Si algú, però, el que vol és crear malentesos entre nosaltres,
aleshores, Senyor, que no sigui tan babau
com per "deixar-li" les meves oïdes.

Que en tot aprengui a cercar la mesura i l'equilibri...
Que sàpiga trobar temps per als amics,
però que això no sigui excusa per no fer el que toca.
Que m'esforci cada dia per estimar una mica més els qui
m'envolten,
però que això no hagi d'implicar un voler controlar les
seves vides.

Que lluiti per buidar-me de mi mateix, dels meus egoismes,
enveges, gelosies, mandres...
I que això sols vulgui significar un desig
cada cop més i més gran que Tu m'omplis.

Que la teva Vida ompli avui la meua vida.
Que el teu Amor doni avui sentit al meu estimar.
Que la teva Creu faci, avui, més lleugers
els meus neguits i preocupacions.
Que la teva Resurrecció ompli avui de llum, alegria i color
cada gest del meu actuar.

Bon dia, Senyor meu, Amic meu.
Beneeix-me i ajuda'm.
Dóna'm el teu amor i la teua salvació,
el perdó per les meves febleses i limitacions.
Ajuda'm a esdevenir instrument de la teua alegria
enmig del món.

56 Cada nit et vull donar gràcies

Un rostre, Senyor, i uns ulls que he mirat.
Una vida a prop meu i unes mans que he pres
en les meves mans...
Un cor que s'obria al meu cor;
una angoixa que ha trobat repòs en la meua esperança.

Aquest voldria que fos el resum que et pogués agrair cada nit.
El cert, Jesús, és que en molts moments
he rebutjat els ulls que m'esguardaven demanant ajut.
També he girat el meu rostre quan aquell company/companya
em cridava pel meu nom perquè em necessitava.
Al llarg del dia he alçat més murs al meu voltant
que no pas he construït ponts o obert camins
per atansar-me als altres.
I quan les seves mans cercaven les meves,
me les he ficades a la butxaca i els he deixat a l'estacada.

Senyor, tinc por dels altres,
que no m'entenguin, que no m'acceptin...
I el meu neguit sols fa que deixar-se enfosquir més i més
en la nit de la meua desesperança.

"Jesús, Crist, llum interior, foc ardent:
no deixis que la foscor tingui veu en el meu cor.
Jesús, Crist, esvaeix les meves tenebres
i que dins meu només parli el teu amor."

Sí, que la teua llum sigui esclat d'alegria i esperança
en el meu interior
perquè, com un foc, la pugui contagiar
als meus companys i companyes.
Senyor, que demà o, millor encara, ja des d'aquesta nit,
el meu rostre tingui una nova mirada
que sàpiga acollir a tothom del grup.
Que les meves mans siguin instrument per a un nou jorn
marcat per l'amor, el perdó,
el reencontre amb mi mateix i els/les altres.
Que el meu cor, bategant al ritme del teu,
esdevingui regal d'amistat per a tothom.

Crist, Jesús, foc que crema en el fons del meu cor,
fes que demà quan ens tornem a trobar en la pregària
m'hagi deixat consumir un xic més pel teu amor
tot donant-me als qui m'envolten.

Bona nit, Senyor meu, Amic meu.
Beneeix-me i ajuda'm.
Dóna'm el teu amor i la teua salvació,
el perdó per les meves febleses i limitacions.
Ajuda'm a esdevenir instrument de la teua alegria
enmig del món.

57 Jesús, nostra alegria,
la teva continuada presència enmig nostre
ens condueix a lliurar les nostres vides als més petits.
Tot i que sovint t'oblidem i ignorem,
el teu amor és més fort que la nostra niciesa
i roman dins nostre invocant constantment el teu Esperit Sant
perquè ens obri els ulls i ens faci homes i dones nous.

Tradu da i adaptada del llibre Prières pour chaque jour. Taizø

58 Jesús, Amor de tot amor,
tu sempre ets amb mi
tot i que m'esforci per ignorar-ho.

Boig com sóc, et cerco arreu
quan tu ets dins el cor del meu cor.

Era lluny teu,
tu em cercaves i m'has trobat.
Has tingut cura de mi en tot moment
sense jo saber-ho.

Avui me n'adono del molt que m'estimes.
Sí, he tastat el teu amor i ple d'alegria et puc dir:
"Tu, el Ressuscitat, ets la meva vida".

Tradu da i adaptada del llibre Prières pour chaque jour. Taizø

59 Jesús, pau dels nostres cors,
pel teu Esperit Sant, arribes cada dia als nostres cors
i en el més íntim de la nostra ànima
sentim l'esclat viu d'una presència.

La nostra pregària pot ser pobra.
Tu, però, preguntes per nosaltres
àdhuc dins el silenci dels nostres cors.

Tradu da i adaptada del llibre Prières pour chaque jour. Taizø

60 Donar-te gràcies

Donar-te gràcies, Senyor, és lloar-te.
Lloar-te per tots aquests dies de festa,
d'acampada, de camí, d'amics... de companys i companyes.

Lloar-te pel consol i el desconsol.
Lloar-te per les hores grises,
pels moments de tristor que m'han ajudat a veure
que ets a prop meu, dins el cor.

Lloar-te per la llum, per l'aire i pel vent,
per les valls i les muntanyes que ens envolten,
per la verdor del camp, pel cant dels ocells...
Pel silenci de la nit, pel brogit del dia.
Tot plegat m'ha ajudat a veure
que Tu no ets res de tot això,
però que ets en tot perquè és obra teva.

Donar-te gràcies és lloar-te
per les estones de pregària,
pels moments més íntims
en què ens hem pogut trobar tots dos, plegats.
És lloar-te pels companys i per les paraules de coratge
que a través d'ells ens has adreçat;
és lloar-te per les estones de distensió,
tot fent camí, sota alguna ombra,
tot davallant al poble,
amb els amics, amb els companys,
amb els senzills, amb els infants;
tot passejant, fent els serveis,
o preparant les activitats...
Tot això m'ha ajudat a entendre
que ets amic dels homes i dones i no un Déu massa seriós.

Donar-te gràcies és lloar-te per la teva creu,
per la teva resurrecció.
És lloar-te, en definitiva, perquè tot Tu ets amor.
Amor als homes i dones i a tota la Creació.
Amor que exigeix amor, el nostre amor, el meu amor...
Sigues lloat. Gràcies, Senyor!

pregàries

Per l'Equip de monitors i monitores

pregàries

62 Dóna'm força!

Senyor, dóna'm la força del teu Esperit
per tal de poder així dur a terme tots els meus propòsits,
perquè sovint cal passar a l'acció ràpid,
i jo només faig que mirar endavant sense viure l'avui.

Si us plau, dóna'm força de voluntat
per treure de dintre meu totes les mandres que tinc.
No pretenc que siguis una vareta màgica.
Sé que he de ser jo qui ho aconsegueixi, però... com?
Això em pregunto!
La resposta pot ser: fent-ho i ja està!
Sembla molt fàcil, però costa força
si no tinc uns hàbits creats.
Sé que al principi serà difícil. Hauré de crear uns hàbits
i unes formes de treball més eficients;
hauré de renunciar a coses que em vindrà més de gust de fer;
hauré d'aprofitar el temps i anar al gra;
hauré d'intentar no donar-li massa voltes
a allò que no em surt i anar per feina.
Però per què dic hauré? He de dir haig!!! I he de començar ja!

Senyor, et dono gràcies per conèixer-te,
per estar a la vora
de vertaders apòstols de la teva paraula i del teu Evangeli.
També et dono gràcies
per deixar-me caure en el món on sóc,
i no haver de passar fam,
però et demano que això no em faci menysprear els altres.
Ajuda'm a empetitir-me, a fer-me més humil.
Ajuda'm a créixer en saviesa
per tal que tots els dons que m'has donat
no em serveixin per aixafar els meus germans,
sinó per fer-me servidor seu.

62 Senyor, t'oferim tot el treball d'aquest nou dia; que el nostre esforç serveixi per a la felicitat dels altres (sobretot dels infants, adolescents i joves del nostre centre) i que ens ajudi a trobar la nostra pròpia pau.

Que el treball d'aquest jorn sigui font d'alegria,
de satisfacció, de trobada, d'unió, de "festa".
Que amb la nostra tasca, com a monitors i monitores,
siguem capaços d'ajudar a la construcció d'aquell món
pel qual lluitem des dels centres d'esplai;
que el nostre esforç sigui fecund;
que la nostra acció sigui
com un regal per a tothom.

Senyor, rep amb bondat el treball
que aquest dia et venim a oferir.
Ajuda'ns a omplir-lo de donació,
de veritat, d'amor, d'Evangeli.
Que la nostra tasca sigui un trosset
del món que cerquem,
del Regne que vols que construïm;
que les nostres vides siguin
contagi i testimoni de fe i esperança per a tothom.

63 En acabar el dia

Ajuda'ns, bon Déu, a aprendre de tu,
a ser més confiats
(a estimar i estimar, donant sempre el primer pas).
Ajuda'ns a no pressuposar res dels altres,
a no etiquetar persones, actituds, idees, posicionaments...
(A esperar i esperar sense deixar d'estimar)

Que la nostra reunió, en acabar el dia,
sigui per a tots i totes un exercici de diàleg obert i sincer,
un exercici de comunió ben autèntic
on tots i totes puguem sentir
la necessitat que tenim dels altres
per fer millor la nostra feina.

Volem aprendre de tu,
Mestre de mestres, Monitor de monitors i monitores.

Volem aprendre de tu
a somniar i tenir fe en el projecte del Pare.

Volem aprendre de tu
a perdonar i recomençar de nou.

Volem aprendre de tu
a saber valorar les persones i reconèixer en cadascun i
cadascuna dels companys i les companyes el bo i millor que
tenen, els dons i les qualitats amb els quals els/les has beneït.

Volem aprendre de tu
a discernir el que el Pare vol de nosaltres i del nostre esplai.

Volem aprendre de tu
la humilitat que ens durà a poder dialogar i treballar
amb tots els companys i les companyes de l'equip.

Sols des d'aquesta posició no ens tindrem per més que ningú,
ni farem sentir els altres menys que tothom.

64 Pels nostres nois i noies

Tu, Jesús, "perdies" el temps amb els deixebles.
No vas fer pas gaires declaracions de principis ni
campanyes...
Però vas estar al seu costat, vetllant, acompanyant,
ajudant a assumir i interioritzar àdhuc la creu...
De primeres no vas tenir gaire èxit;
fou més tard que van comprendre...

Avui et demano pels nois i noies del nostre grup,
per tants d'altres que com ells
semblen indiferents a tants problemes
i fets esfereïdors de la nostra vida i societat.

Et prego per les seves famílies, pels seus amics i amigues,
per tots els monitors i les monitores del nostre esplai...

Sols podrem contagiar allò que vivim...

Que potser no som prou sensibles i solidaris?
Que potser no són convincent els nostres actes?
Que potser se'ns veu massa el llautó?
O, tal vegada, no diem les coses prou clares
i més aviat creem confusió i indiferència?

Oh, Mestre, Educador...
Que aprenguem de tu a viure per contagiar!
Fes-nos a tots i a totes més coherents, transparents...
Capaçs de fer que els nostres infants, adolescents i joves
estiguin disposats a renunciar a una estona de "game-boy"
per un instant de veritable amistat,
per una cançó compartida,
per un cim somniat...

65 Per quan les coses no acaben de rutllar...

Esperit Sant,
no deixis que els nostres cors
s'omplin de neguit, tristor i desesperança;
dóna'ns confiança quan passem per moments de foscor,
quan les coses no ens van bé,
quan el grup de nois i noies no tira...
Concedeix-nos la joia i l'alegria
que ens calen per seguir endavant
aprenent a esperar en el silenci i la pau.
Que sorgeixi en nosaltres una llum d'Evangelí.

Jesús, el Crist,
Tu has copsat, en les nostres profunditats,
una espera contemplativa:
una set omple la nostra ànima,
per lliurar-nos a Tu.

Jesús, la nostra esperança,
amb la mica que entenem de l'Evangelí,
ens fas adonar del que esperes de nosaltres.

Jesús, el Crist,
en la pregària, les nostres pobres paraules
sovint tenen dificultats per expressar
el nostre desig d'una comunió amb Tu;
malgrat això, Tu ja ens aculls.
Fes, doncs, que també nosaltres
sapiguem acollir en tot moment
els infants, adolescents i joves dels nostres centres,
llurs vides i històries, llurs realitats i problemes...,
tot el que són.
I que ells i elles se sàpiguen acollits en nosaltres
i estimats per Tu.

Fr. Roger de Taizé
Adaptació feta per l'Àmbit d'Animació de la Fe, MCEC-FPT

66 Jesús, com els apòstols, desconcertats davant la missió que els havies confiat, necessitem experimentar en nosaltres la vinguda impetuosa del teu Esperit Sant.

Que el foc del seu amor abranci els nostres cors
i els de tots els monitors i monitores del nostre centre
d'esplai,
perquè res ni ningú no ens aturi
en el servei als infants, adolescents i joves
i en el servei al Regne del Pare.

Que la ventada de la seva gràcia
purifiqui les nostres ments
de les pors del fracàs i de les dificultats.

Que l'Esperit Sant ens faci sortir del tancament
de la rutina i de la manca de confiança,
perquè creguem, plegats, en la vida sempre nova
que el teu Evangelí suscita
en el cor dels homes i les dones de bona voluntat.
Que ens ajudi a anunciar la teva Bona Nova
amb un llenguatge entenedor per a tots,
assequible als més menuts a qui vols que ens adrecem
perquè et coneguim, t'estimin i et segueixin.

Pregària extreta i adaptada del llibre Aixequem els ulls a D  .
Germanes Maristes de Catalunya

67 Potser no podem fer gran cosa...

Potser no puc fer gran cosa
perquè milers d'infants, arreu, no morin cada dia.
Però puc fer que els nois i noies del meu centre d'esplai
siguin més solidaris, més respectuosos amb els altres i
l'entorn...

Potser no puc fer gran cosa perquè milers de dones
no siguin maltractades, agredides i explotades.
Però sí que puc educar els infants del meu centre
en la igualtat entre les persones
més enllà del seu sexe, de les seves capacitats...

Potser no puc fer gran cosa
perquè milers d'ancians i ancianes no continuïn arraconats
de la societat i oblidats de llurs famílies...
Però sí que puc motivar els nois i noies del meu centre
perquè vagin a veure més sovint els seus "grans" de casa,
els facin companyia, se'ls estimin...

Puc visitar malalts d'aquests que no reben mai cap visita;
puc denunciar les morts absurdes i injustes;
puc manifestar-me contra tot acte que atempti la vida,
les llibertats de les persones i les comunitats...

Puc, seguint l'exemple del teu Fill i
de tants i tantes que l'han viscut,
fer un munt de coses.

Puc, seguint el teu testimoni,
seguir confiant en mi mateix com Tu ho fas cada dia i
seguir confiant en els altres companys i companyes de l'equip.

Puc, amb cor agraït,
continuar confiant en Tu
malgrat que siguin molts els qui ens tirin en cara
que el nostre Déu passa de tants i tants "marrons"
com té la humanitat.

Potser no els sabré convèncer i sols podré mostrar-los
la Creu..., la de Jesús
i la de tants altres homes i dones que
al llarg de 2000 anys han fet possible en llurs vides
el teu desig d'amor per la humanitat.

Tant de bo la meua vida esdevingui, algun dia,
resposta a la indiferència.

68 Oh, Verge i Mare de Déu,
vós que infantàreu el Salvador del món i
que el vàreu acompanyar en tot moment durant trenta
anys,
us demano que protegiu els infants del nostre esplai
amb la vostra tendresa
i els doneu el vostre amor;
no els deixeu sols en els moments de foscor,
quan tinguin por o quan estiguin tristos.
Us demano, també,
que tots els nois i noies del nostre centre
puguin gaudir durant aquests dies de (campaments,
colònies...) de l'amistat i la companyonia entre ells.
I que nosaltres, monitors i monitores,
esdevinguem per a tots ells exemple i model
de la vostra alegria.

Joan, seminarista

69 Què fem els monitors i monitores?

Senyor, prou saps que els nostres adolescents i joves
tot sovint no tenen amb qui parlar...
I no em refereixo a converses buides, supèrflues...
Mantenir-ne d'aquestes i trobar amb qui fer-ho
ens és tan fàcil a tots...

Però ells no troben a qui abocar les "grisors" de llurs vides.
Massa vegades es saben sols;
massa vegades es troben buits;
massa vegades no saben ni entenen per què fan les coses...
Els més agosarats s'atreixeixen a preguntar-s'ho;
la majoria s'abstreuen en la més freda i sublim de les
indiferències...
I ben pocs saben i poden trobar respostes a llurs preguntes.

Què fem els pares i les mares?
Què fem els monitors i monitores?
Què fem els responsables dels centres i consiliaris?
Què fem els qui ens diem adults i adultes?

Tu, amic dels qui es troben sols i "tirats"
pels camins de les pròpies vides...
Que els i les adolescents i joves del nostre esplai
puguin trobar en els adults que els envoltem
una orella que els escolti,
una esquena que els doni recolzament,
una veu que els encoratgi,
uns braços que els ajudin a sortir-se de les seves "grisors",
un cor que els aculli i els accepti tal com són.
Un cor que s'esforci per entendre'ls,
malgrat que no sempre ho aconsegueixi,
sense que això sigui mai excusa
per deixar-los d'estimar i atendre.

70 Vine, Senyor

Senyor i Déu nostre,
perquè vivim esperant-te constantment,
el nostre clam quotidià és el de:
"Vine, Senyor".

Però massa sovint ens deixem decaure,
perquè ens sembla que res no canvia:
ni les persones, ni les formes, ni les maneres...

Fes-nos descobrir, Senyor,
que Tu també ets qui ens espera,
a cadascun de nosaltres.
Que ets Tu també
qui espera que l'ésser humà canviï,
i que siguem nosaltres els qui sortim,
cada dia, en les nostres diferents tasques i responsabilitats,
al teu encontre.

Jesús, el Crist,
el Déu vivent,
el Déu que estima i espera,
el Déu pacient i misericordiós,
el Déu que salva i allibera,
el que viu en el Pare amb l'Esperit...
Et demanem que ens sostinguis
i ens refermis, que ens esperonis i ens empenyis
a dur a terme amb alegria allò que esperes
de cadascú de nosaltres i com a equip de monitors i
monitores.

Inspirada en una pregària de P. Griolet

71 Mare, aquest capvespre volem donar gràcies
pel que som i pel que tenim.
Feu que aprenguem de la vostra senzillesa i humilitat;
que no perdem mai el temps queixant-nos del que ens manca
o del que no hem fet.

Que, acontentant-nos del que som,
ens posem a treballar amb il·lusió
i fem fructificar els "talents"
que el teu Fill ens ha confiat.

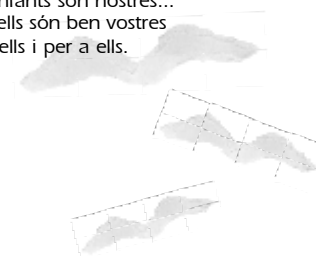
Que mirem cada dia d'aquests (colònies/campaments...)
i de tota la nostra vida
com un regal de l'amor que el Pare-Déu ens té.
I que sapiguem aprofitar-los per esdevenir
veritables persones responsables i solidàries,
estimant i servint els nois i noies del nostre esplai
i en ells estimant i servint el vostre Fill.

72 Acció de gràcies de l'Equip

Gràcies, Senyor, per haver-nos cridat i triat
per ser monitors i monitores,
educadors dels nois i noies que ens confies.
Tu estimes tothom, sobretot els infants, adolescents i joves.
Amb les responsabilitats que hem assumit
ens n'has encomanat tots els del nostre esplai.

Gràcies per la confiança que ens tens.
Sabem que vols que testimoniem la teva vida
i el teu regne enmig d'ells.
Fes-nos aptes perquè les nostres accions,
intuïcions, sentiments, projectes...
responguin sempre al teu desig d'un món més just,
d'una església més propera als petits i als febles,
d'una actitud de proximitat i servei
amb tots aquells als qui servim.

Lleva del nostre cor i del nostre pensar,
però sobretot del nostre actuar,
aquest sentiment que els infants són nostres...
Que aprenguem que tots ells són ben vostres
i que tots nosaltres som d'ells i per a ells.

73 Et necessitem

Senyor, et necessitem per descobrir:
com treballar amb Tu
pels nois i noies del nostre esplai,
amb entusiasme, contagiament alegria.

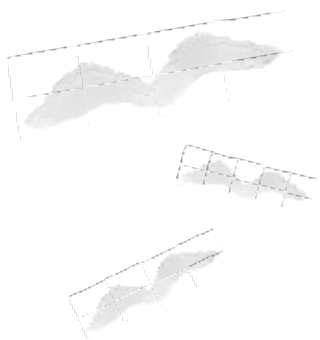
Et necessitem per discernir
què hem de fer i com ho hem de fer.
Ens fas falta per no caure en el desànim ni l'abatiment
i per aprendre a donar-te gràcies
quan les coses ens vagin bé.

Necessitem que ens ajudis
a sentir-nos instruments del teu amor,
de la teva tendresa;
fes-nos dòcils a l'acció del teu Esperit.
Ajuda'ns a descobrir que farem bé
als nostres infants, adolescents i joves
en la mesura que els ajudem a créixer
com a persones i com a col·lectiu,
tot donant-los eines perquè discernixin
el teu voler en llurs vides i històries.

Senyor, que el que tu esperes del nostre Esplai
no falli per culpa nostra.
Fes que aprenguem a estimar les persones
que ens envolten i aquells a qui servim
com tu mateix els estimes.

Que siguem homes i dones d'esperança
per al món d'avui, contagiadors de l'alegria
que va omplir Maria de Vida.

textos
textos

1 Creure en allò que s'ha escollit

Quan s'ha escollit de fer alguna cosa
cal, ho dic bé, cal
arribar fins al final...
Però abans d'escollir,
cal, ho dic bé, cal
saber allò que es fa.

Sobren errors,
sobren fums,
sobren covardies,
sobren "sí, sí".
Però manca un sí autèntic,
sense igual, únic!
Repetit dia rere dia.
Serrant les dents, de vegades,
per no deixar-lo fugir dels nostres
llavis.
Aquest sí o aquest no,
cal portar-los premuts contra un
mateix,
tal i com es porta un tresor
que és necessari defensar
malgrat el foc,
la pluja i la boira.
Aquest sí o aquest no que,
defensats fins al final,
acaben per mantenir-nos dempeus.
Això és el que rep el nom de fe.

Creure en el que s'ha escollit,
incorporar-ho al propi viure,
sense defallences
i sense cercar excuses.

2 L'ocell que volia regir el món

Diuen que hi havia una vegada, fa
molt de temps, un ocell que volia
regir el món.

Demana a Déu que el dotés de tanta
força que ningú no el pogués vèncer
mai.

Demana també que li donés tanta
velocitat que mai cap altre ocell ni
cap ésser viu no el poguessin
aconseguir.

Demana també la bellesa, una bellesa
sense semblant que fes bocabadar
tothom...

Demana, doncs, tot allò que li
permetés regir el món amb grandesa,
magnanimitat i poder...

Déu se'l mirà de reüll, com estranyat
de tant d'afany, com si hagués creat
un animalet massa estúpid per
demandar coses com aquelles!

I Déu decidí donar-li allò que en
realitat demanava.

Més que la força de l'individu, li donà
la força de la multiplicació.

Més que la velocitat del raig, li donà
la destresa del vent que s'escola per
on ningú no s'ho espera...

Més que la bellesa enlluernadora, que
és efímera com la flor, li donà la
bellesa de la senzillesa, aquella
bellesa que dura per sempre...

I Déu el feu pardal... perquè
governés el món, perquè resistís els
enemics, perquè vencés el temps i
omplís el món de senzillesa... perquè
de tan petit, fos tan gran...

I és que a vegades Déu ens dona
justament el que necessitem...
Encara que no sapiguem demanar-li-
ho...

Conte escrit per Mn. Angel-Jesús Navarro,
Consiliari Zona 2 MCEC

3 Es diu JESÚS. . .

Ja sé
que fa molt de temps
que ho sabeu,
que us ho diuen,
que ho sabeu fredament
perquè us ho diuen amb paraules
fredes...

Voldria que ho sabéssiu,
de cop, avui,
potser per la primera volta,
corpesos, capgirats, lliures de mites,
lliures de tantes llibertats migrades.

Que us ho digués l'Esperit...

Voldria que El trobéssiu,
d'una abraçada entera,
Company, Amor, Resposta. . .

Podreu dubtar que hagi vingut a casa
si espereu que us ensenyi la patent
dels prodigis,
si voleu que us sancioni la peresa de
viure.

Però no podreu negar que es diu
Jesús, amb la patent del pobre.
I no em podreu negar que l'espereu,
amb la folia carència d'una vida
blasmada,
com s'espera l'alè retornant de l'asfixia
quan se sentia al coll la mort, serp de
preguntes.

Es diu JESÚS. . .

Pere Casaldàliga

4 Las tres pipas

Una vez un miembro de la tribu se
presentó furioso ante su jefe para
informarle que estaba decidido a
tomar venganza de un enemigo que
lo había ofendido gravemente. Que-
ría ir inmediatamente y matarlo sin
piedad!

El jefe le escuchó atentamente y lue-
go le propuso que fuera a hacer lo
que tenía pensado, pero antes de
hacerlo le dijo que llenara su pipa de
tabaco y la fumara con calma al pie
del árbol sagrado del pueblo. El hom-
bre cargó su pipa y fue a sentarse
bajo la copa del gran árbol.

Tardó una hora en terminar la pipa.
Luego sacudió las cenizas y decidió
volver a hablar con el jefe para decir-
le que lo había pensado mejor, que
era excesivo matar a su enemigo pero
que sí le daría una paliza memorable
para que nunca se olvidara de la
ofensa. Nuevamente el anciano le
escuchó y aprobó su decisión, pero
le ordenó que ya que había cambiado
de parecer, llenara otra vez la pipa y
fuera a fumarla al mismo lugar.

También esta vez el hombre cumplió
su encargo y gastó media hora medi-
tando. Después regresó a donde esta-
ba el cacique y le dijo que considera-
ba excesivo castigar físicamente a su
enemigo, pero que iría a echarle en
cara su mala acción y le haría pasar
vergüenza delante de todos. Como
siempre, fue escuchado con bondad,
pero el anciano volvió a ordenarle
que repitiera su meditación como lo
había hecho las veces anteriores.

El hombre, medio molesto pero ya
mucho más sereno, se dirigió al árbol
centenario y allí sentado fue convir-
tiendo en humo su tabaco y su bron-
ca. Cuando terminó, volvió al jefe y
le dijo: «Pensándolo mejor, veo que
la cosa no es para tanto. Iré donde
me espera mi agresor para darle un
abrazo. Así recuperaré un amigo que
seguramente se arrepentirá de lo que
ha hecho». El jefe le regaló dos car-
gas de tabaco para que fueran a fu-
mar juntos al pie del árbol, diciéndo-
le: «Eso es precisamente lo que tenía
que pedirte, pero no podía decírtelo
yo; era necesario darte tiempo para
que lo descubrieras tú mismo».

Cuento de Mamerto Menapace

5 Parenostre

Si diem Pare, que sigui perquè ens volem comportar com a fills.

Si diem nostre, que sigui perquè no volem viure aïllats en el nostre egoisme.

Si diem que esteu en el cel, que sigui perquè no ens volem deixar emportar per les coses terrenals.

Si diem sigui santificat el vostre nom, que sigui perquè no només l'invocuem amb els llavis, sinó amb el cor.

Si diem vingui a nosaltres el vostre regne, que sigui perquè deixem que Ell el construeixi enmig de les nostres vides.

Si diem faci's la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel, que sigui perquè siguem capaços d'acceptar-la puix sigui dolorosa.

Si diem el nostre pa de cada dia, doneu-nos-el, Senyor, el dia d'avui, que sigui perquè siguem capaços de preocupar-nos d'aquells a qui els manca l'aliment.

Si diem perdoneu les nostres culpes, així com perdonem els nostres deutors, que sigui amb la intenció de no guardar rancor als nostres germans.

Si diem no permeteu que caiguem en temptació, que sigui perquè volem evitar totes les ocasions de pecat.

I si diem deslliureu-nos de qualsevol mal, que sigui perquè volem prendre partit a favor del bé i en contra del mal.

Adaptació d'un text recollit en una església de Cajamarca, Perú

6 Quina grisor...

Hi ha dies que tot és com fosc al meu voltant. Em sento derrotat, sense ganes de fer gran cosa. Penso que m'he equivocat en tantes decisions preses... Em convenço a mi mateix que, tot plegat, ha estat un error, un fracàs, la meua vida...

Em sento buit i faig les coses per pura rutina. La facultat, els amics, a casa... Ull! A casa! La penya està "xunga", "xunga". Amb el pare, un mal rotllo que ni t'ho explico. Amb la mare, tot són batusses, mai no li faig res bé! Ben segur que preferiria que fotés el camp de casa...

Déu! No sé ni per què et "ratllo" amb les meves històries, però... És que necessito algú amb qui poder buidar el pap, i com que tu sempre calles, mai no em respons..., no em duus la contrària, ni em demanes explicacions...

Sí, quan se me'n va l'olla el millor és tenir algú com tu a qui poder-li abocar tot sense por que et digui com has de ser, què has de fer, com has d'anar, amb qui, a quina hora...

Saps? Hi ha gent que voldria que tu els parlessis! Jo no! M'estimo més que continuïs calladet, sense fer gaire xivarri, sense empipar-me. Però, això sí, sense moure't del meu costat, eh?

Que quan et necessiti et pugui trobar. Sí, ja saps: quan amb la meua xicota no hi ha hagut marro, que pugui des-

fogar-me amb totes les que em poses al davant, sense afegir-hi discursos moralitzadors ni excomunion...

Que quan no tingui un duro per anar amb els amics em pugui posar davant teu perquè omplis de música, imatges i rostres imaginaris la meua buidor... Sobretot, perquè m'obris la "porta del coneixement" per poder-me fer amic de tanta "penya" com hi ha als "xats"... Ostres, aquests amics sí que són... Com t'ho diria? Quan t'escafen el cap o el seu rotllo no va amb el meu... "Clic" i fora...

Que quan ja no suporti més la meua germana i l'enguegui a mar, et tingui a tu, a punt, per escaquejar-me de les batusses i fer veure que penco...

No, no, ja m'estàs bé com estàs... Calladet, quietet. I ara que em puc posar en contacte amb tu des del meu mòbil... Guai! Això ja és massa... Perquè si un dia la penya em deixa tirat, sigui on sigui, puc endinsar-me dins les teves entranyes de pare i mare (de fet, ets millor que els meus) i...

[El seu servidor ha finalitzat la connexió sense cap raó aparent. Intenti-ho d'aquí uns minuts. Si el problema persisteix reiniciï la sessió]

(Text trobat en la pantalla de l'ordinador d'en Carles, fill d'uns coneguts, mentre el xaval havia anat amb els amics a fer un vol... Hem censurat alguna expressió per el text & b sicament el que volem imprimir...).

7 Una cursa de traineres

Per als monitors del Sant Llorenç, pensant en la feina tan important que teniu entre mans i en el paper «imprescindible» de cadascun de vosaltres.

Fa temps, dos equips de monitors van fer una juguesca sobre quin dels dos guanyaria una competició de traineres, que són aquelles embarcacions llargues amb molts remers, tan típiques a Anglaterra. I cada equip va fer la seva estratègia per aconseguir la victòria.

El dia de la cursa, després de la sortida, tots els infants dels dos esplais van córrer fins al final, per poder veure l'arribada dels seus monitors. I vet ací que l'equip de Cabretes de dalt va arribar prop d'un quart d'hora abans que el de Cabretes de baix.

No podia ser! Un quart d'hora era una derrota massa humiliant... De manera que es van reunir per analitzar la situació i van comprovar que mentre els de Cabretes de dalt havien format l'equip amb deu remers i un cap d'equip que marcava el ritme, els de Cabretes de baix havien posat onze remers, un per cada seient, i és clar, a mesura que el cansament anava arribant el ritme s'anava alentint... Alguns fins i tot deixaven de remar quan estaven cansats. I aleshores començaven les discussions sobre qui havia fet més força i qui n'havia fet menys, sobre qui mantenia el ritme i qui el perdia... Però per moltes voltes que hi

donaven no hi veien la solució. Fins que es va aixecar un dels remers i va dir: «Hem de triar algú de nosaltres que ens vagi marcant el ritme, que conegui bé la nostra capacitat i ens faci donar el millor de cadascú. Així, dosificant les forces i remant tots a una, podrem guanyar la cursa...»

L'any següent, els dos equips de monitors es van tornar a trobar per fer la cursa anual... Van donar la sortida i els dos equips van començar a remar...

Però a la fi de la cursa, el resultat no podia ser més decebedor. Aquest cop l'equip de Cabretes de dalt els havia avantatjat en vint-i-cinc minuts! Després de la cursa, l'equip de Cabretes de baix va tornar a reunir-se per analitzar el perquè d'aquella derrota tan notòria i va veure que mentre que l'equip de Cabretes de dalt seguia format per deu remers i un cap d'equip, l'equip de Cabretes de baix havia pensat que, a més del cap d'equip, n'hi havia prou amb quatre remers per fer avançar la trainera: així hi havia menys pes, eren més fàcils de coordinar i cada un tenia més llibertat de moviments... Però els havia passat que a mig trajecte ja estaven extenuats de cansament i no podien seguir el ritme que el cap d'equip, amb molt bona voluntat, però sense massa resultats, els anava marcant. Altre cop, després de donar-se la culpa els uns als altres, aquell remer assenyalat va

alçar la veu i els va dir: «Mireu, el frec de la trainera amb l'aigua és el mateix tant si va buida com si va plena... De manera que si no hi som tots a remar perdem clarament possibilitats de guanyar la cursa».

El tercer any era l'ocasió de vèncer; l'equip de Cabretes de baix va col·locar els deu remers amb el seu cap d'equip sobre la trainera i va començar la cursa...

Uuuun! Uuuuun! Uuuuun! Allò avançava la mar de bé... Estaven deixant enrere l'altre equip, ja li portaven gairebé 15 metres d'avantatge... Tenien la cursa a la butxaca! Però un va pensar: si ja tenim la cursa guanyada... Què caram! Gaudiré del paisatge d'aquest últim tram. I anava movent el rem perquè els altres no ho notessin, però res de fer força; «tinc dret a contemplar unes riberes tan verdes i plenes de flors...» es deia. Un altre es va adonar que era molt monòton aquell remar i va decidir deixar estar un moment les ordres del cap d'equip i conversar amb el remer del darrere que era al davant (no oblideu que els remers van asseguts d'esquenes). Un altre va pensar que el cap d'equip marcava un ritme massa ràpid i va decidir remar a un ritme més lent, «més adequat a les nostres forces», es va dir. Ara l'un..., ara l'altre... Poc a poc la trainera va anar perdent el ritme fins a veure, impotent, com la

trainera de Cabretes de dalt revalidava per tercer any consecutiu el títol de la cursa. No podia anar més enllà, van pensar. El quart any ha de ser el definitiu... No depèn de ningú més que de nosaltres. Molta preparació, moltes hores mirant de coordinar moviments i esforços, molt d'interès a aprendre a mantenir el ritme tots alhora des de l'inici fins al final de la cursa... Fins que va arribar el dia de la competició.

Preparaaaaats! Lleeestost! Ja!

Uuuun! Uuuun! Uuuun!, tots a l'una!, Uuuun! Uuuun! Uuuun!... Allò era increïble... Quina velocitat! Fins i tot ja avantatjaven l'equip de Cabretes de dalt... Però a diferència de l'any passat van pensar: «No ens podem confiar; encara que anem pel davant d'ells no podem afliurar el ritme fins a la meta». Uuuun! Uuuuun! Uuuuun!....

Finalment, aquell any, l'equip de Cabretes de Baix va poder celebrar el triomf. L'esforç havia obtingut la seva paga... L'equip havia aconseguit guanyar la competició... I aleshores van veure clar tot el que s'havien deixat perdre els altres anys. Tan necessaris eren cada un dels remers com el cap d'equip, la concentració i l'esforç de cada un per arribar victoriosos al final de la cursa. I encara van veure que, fent-ho així, a més de l'orgull de la victòria, hi havia festa i alegria, les quals van durar vuit dies.

8 La amistad

Un día, cuando era estudiante de secundaria, vi a un compañero de mi clase caminando de regreso a su casa. Se llamaba Kyle. Iba cargando todos sus libros y pensé: «¿Por qué se estará llevando a su casa todos los libros el viernes? Debe ser un «traga». Yo ya tenía planes para todo el fin de semana. Fiestas y un partido de fútbol con mis amigos el sábado por la tarde, así que me encogí de hombros y seguí mi camino.

Mientras caminaba, vi a un montón de chicos corriendo hacia él. Cuando le alcanzaron, le tiraron todos sus libros, le hicieron una zancadilla y fue a parar al suelo. Vi que sus gafas volaban y caían al suelo como a tres metros de él. Miró hacia arriba y pude ver una tremenda tristeza en sus ojos. Mi corazón se estremeció, así que corrí hacia él mientras gateaba buscando sus gafas. Vi lágrimas en sus ojos. Le acerqué las gafas a sus manos y le dije: «Esos chicos son unos tarados, no deberían hacer esto». Me miró y me dijo: «¡gracias!». Había una gran sonrisa en su cara; una de esas sonrisas que muestran verdadera gratitud. Le ayudé con sus libros. Vivía cerca de mi casa. Le

pregunté por qué no nos habíamos visto antes y me contó que se acababa de cambiar de una escuela privada. Yo nunca había conocido a alguien que fuera a una escuela privada. Caminamos hasta casa. Le ayudé con sus libros; parecía un buen chico.

Le pregunté si quería jugar al fútbol el sábado conmigo y mis amigos, y aceptó. Estuvimos juntos todo el fin de semana. Mientras más conocía a Kyle, mejor me caía, y ocurrió lo mismo con mis amigos.

Llegó el lunes por la mañana y ahí estaba Kyle con aquella enorme pila de libros de nuevo. Me paré y le dije: «Hola, vas a sacar buenos músculos si cargas todos esos libros todos los días». Se rió y me dio la mitad para que le ayudara.

Durante los siguientes cuatro años nos convertimos en los mejores amigos. Cuando ya estábamos por terminar la secundaria, Kyle decidió ir a la Universidad de Georgetown y yo a la de Duke. Sabía que siempre seríamos amigos, que la distancia no sería un problema. Él estudiaría medicina y yo administración, con una beca de fútbol.

Llegó el gran día de la Graduación. Él preparó el discurso. Yo estaba feliz de no ser el que tenía que hablar. Kyle se veía realmente bien. Era una de esas personas que se había encontrado a sí misma durante la secundaria; había mejorado en todos los aspectos, se veía bien con sus gafas. Tenía más citas con chicas que yo y todas le adoraban. ¡Caramba! Algunas veces hasta me sentía celoso... Hoy era uno de esos días.

Pude ver que él estaba nervioso por el discurso, así que le di una palmadita en la espalda y le dije: «Vas a estar genial, amigo». Me miró con una de esas miradas (realmente de agradecimiento) y me sonrió: «Gracias», me dijo.

Limpio su garganta y comenzó su discurso: «La Graduación es un buen momento para dar gracias a todos aquellos que nos han ayudado a través de estos años difíciles: tus padres, tus maestros, tus hermanos, quizá algún entrenador... Pero principalmente tus amigos. Yo estoy aquí para decirles que ser amigo de alguien es el mejor regalo que podemos dar y recibir y, a este propósito,

les voy a contar una historia». Yo miraba a mi amigo incrédulo cuando comenzó a contar la historia del primer día que nos conocimos. Aquel fin de semana él tenía planeado suicidarse. Habló de cómo limpió su armario y por qué llevaba todos sus libros con él: para que su madre no tuviera que ir después a recogerlos a la escuela. Me miraba fijamente y me sonreía. «Afortunadamente fui salvado. Mi amigo me salvó de hacer algo irremediable». Yo escuchaba con asombro como este apuesto y popular chico contaba a todos ese momento de debilidad. Sus padres también me miraban y me sonreían con esa misma sonrisa de gratitud.

En ese momento me di cuenta de lo profundo de sus palabras: «Nunca subestimes el poder de tus acciones: con un pequeño gesto puedes cambiar la vida de otra persona, para bien o para mal. Dios nos pone a cada uno frente a la vida de otros para impactarlos de alguna manera».

9 Asamblea en la carpintería

Cuentan que en la carpintería hubo una vez una extraña asamblea. Fue una reunión de herramientas para arreglar sus diferencias. El martillo ejerció la presidencia, pero la asamblea le notificó que tenía que renunciar. ¿La causa? ¡Hacía demasiado ruido! Y, además, se pasaba el tiempo golpeando.

El martillo aceptó su culpa, pero pidió que también fuera expulsado el tornillo; dijo que había que darle muchas vueltas para que sirviera de algo.

Ante el ataque, el tornillo aceptó también, pero a su vez pidió la expulsión de la lija. Hizo ver que era muy áspera en su trato y que siempre tenía fricciones con los demás.

Y la lija estuvo de acuerdo, a condición de que fuera expulsado el metro que siempre se la pasaba midiendo a los demás según su medida, como si fuera el único perfecto.

En eso entró el carpintero, se puso el delantal e inició su trabajo. Utilizó el martillo, la lija, el metro y el tornillo. Finalmente, la tosca madera inicial se convirtió en un lindo mueble.

Cuando la carpintería quedó nuevamente sola, la asamblea reanudó la deliberación. Fue entonces cuando tomó la palabra el serrucho, y dijo:

«Señores, ha quedado demostrado que tenemos defectos, pero el carpintero trabaja con nuestras cualidades. Eso es lo que nos hace valiosos. Así que no pensemos ya en nuestros puntos malos y concentrémonos en la utilidad de nuestros puntos buenos».

La asamblea encontró entonces que el martillo era fuerte, el tornillo unía y daba fuerza, la lija era especial para afinar y limar asperezas, y observaron que el metro era preciso y exacto.

Se sintieron entonces un equipo capaz de producir muebles de calidad. Se sintieron orgullosos de sus fortalezas y de trabajar juntos.

Ocurre lo mismo con los seres humanos. Observen y lo comprobarán. Cuando en un grupo se buscan a menudo defectos en los demás, la situación se vuelve tensa y negativa. En cambio, al tratar con sinceridad de percibir los puntos fuertes de los demás, es cuando florecen los mejores logros humanos.

Es fácil encontrar defectos; cualquiera puede hacerlo, pero encontrar cualidades, eso es para espíritus superiores que son capaces de inspirar todos los éxitos humanos.

Martha Lambrechts
Catequesis 2000 - aæ jubilar

10 Cafè: plaer de pocs. Inseguretat de molts

- Qui sabia dir-me per què existeix la droga? – Digué la professora adreçant-se a tota la classe.
- Perquè els joves s'avorreixen. – Respongué el Robert, que era l'espavilat de la classe.
- Perquè els joves tenen ganes de conèixer coses noves.– Afegí la Silvia.
- Pe-pe-perquè hi-hi-hi ha qui vol aprofitar-se de-de-de la debilitat dels altres. – Contestà en Joan, que quequejava cada cop que havia de parlar en públic.
- Perquè el preu del cafè és massa baix. – Digué la Júlia.
- Com has dit? – Interrogà la professora.
- Perquè el preu del cafè és massa baix. – Tornà a repetir.
- Potser t'estàs confont amb un altre tema. –Li respongué la mestra.

- No, No. – Digué la Júlia amb to decidit.
- Li he sentit dir al meu pare. L'altre vespre mentre parlava amb un amic digué: "El preu del cafè està arribant a ser tan baix que els camperols d'Amèrica Llatina no arriben a cobrir ni tan sols els costos de producció. En canvi, la coca es paga molt bé i molta gent ha decidit passar de produir cafè a cultivar coca". El meu pare ha comentat també que els camperols guanyen més de 3 hectàrees de coca que de 40 hectàrees conreades de cafè.
- No m'ho hauria imaginat mai! – Exclamà la professora.
- Ara sabeu què farem? Suspendrem de moment el tema de "la droga" i estudiarem de quina manera funciona el comerç del cafè.

Lambert Col/Æ

11 Jo crec en la pau

Avui,
quan en el món és negra nit,
en l'esperança que em dóna
la Bona Nova,
crido ben fort la meua fe
en el futur de la humanitat.

No vull creure
que les circumstàncies actuals
dispensen els homes
de fer una terra millor.

No vull creure que l'ésser humà
només és un bri de palla
que el corrent de la vida fa bolear
i que no pot influir en res
en el curs dels esdeveniments.

No vull compartir l'opinió
dels qui diuen que l'home és captiu
de la nit sense estrelles,
del racisme i de la guerra,
que l'aurora radiant de la pau
i de la fraternitat
no serà mai una realitat.

No vull fer meua la predicació cínica
dels qui diuen que els pobles
davallaran l'un rere l'altre
en el terbolí del militarisme
cap a l'infern de la destrucció
termonuclear.

Jo crec que la veritat i l'amor
diran la darrera paraula,
que la vida, encara que
de vegades sembli vençuda,
resta sempre més forta que la mort.

Jo crec fermament que,
fins i tot enmig dels abusos
que esclaten
i dels canons que tronen,
queda sempre l'esperança
d'un matí assolellat.

Jo goso creure que un dia
tots els habitants d'aquesta terra
podran rebre
tres àpats a la jornada
per a la vida del cos,
l'educació i la cultura
per a la salut de l'esperit,
la igualtat i la llibertat
per a la vida del cor.

Crec també que un dia
tota la humanitat reconeixerà
que Déu és la font del seu amor.

Jo crec que la bondat ens salvarà
i que donarà, com a fruit, la pau.
El llop i l'anyell pasturaran junts,
cada home podrà seure tranquil
a l'ombra de la seva figuera,
a la seva vinya,
i ningú no haurà de tenir por de res.

Mart Luther King
En el moment de la recepció del premi Nobel
de la Pau, 1964

12 Malgrat tot...

Les persones som inconseqüents i
egoistes:
malgrat això, estimem-nos.

Si fem el bé, ens acusaran de tenir
intencions amagades:
malgrat això, seguim fent el bé.

El bé que facis avui, serà oblidat
demà:
malgrat això, fes el bé.

Allò que has trigat anys a construir,
pot ser destruït en una nit:
malgrat això, construeix.

És possible que algú que de veritat
necessiti ajuda, no respongui a les
teves expectatives:
malgrat això, ajuda'l.

Si dones el millor que tens, és
possible que et girin l'esquena:
malgrat això, dóna el que tens.

D'un cartell al mur de la Shisu Bhavan,
la Casa Infantil de Calcuta

13 Respondre amb amor

"Estimeu els enemics, feu el bé..."
Possiblement aquesta sigui una de les
pàgines més exigents de l'Evangeli. Aquí
es descriu clarament la vida cristiana: hem
de posar-nos sempre de part de l'amor.

"Sigueu compassius com ho és el vostre
Pare". No judiqueu, no condemneu...,
perdoneu. Jesús ens demana com a
resposta: estimar encara que sembli
impossible i encara que pensem que no
serveix de res, perquè no canvia res. Déu
meu! On ens posa, en la vida de cada dia,
aquest Evangeli? Quan no som capaços de
conviuir, d'acollir l'altre, de comprendre
l'altre... Quan no suportem que els altres
pensin d'una altra manera, quan no sabem
treballar junts, quan ens inquietem per
coses insignificants, per protagonismes...,
quan fem del diferent un enemic,
l'Evangeli ens posa en l'exigència de l'amor
que sent l'altre com un germà i no com un
enemic o com un injust. I quan presenciem
vertaders atemptats contra la vida? On ens
posa? En el perdó que restableix, que no
dóna pas a l'odi. Però és tan difícil! On
s'han de trobar la justícia humana i la
justícia de Déu? On s'han de trobar el
dolor humà i l'amor de Déu? En la
comprensió que ens fa capaços de preocu-
par-nos més pels altres. En la compassió
que dóna pas a l'acció de Déu. En la
compassió que consola.

Senyor, sense tu, no podem. Fes-nos forts
en la debilitat i el dolor, ajuda'ns a conver-
tir el dolor en força per estimar. Que pugui
més el teu amor que la nostra irritació.

Rosa Deulofeu

14 Dios, me duele!

Dije: «Dios, me duele.»
Y Dios dijo: «Lo sé.»

Dije: «Dios, he llorado tanto...»
Y Dios dijo: «Para eso es que te di lágrimas.»

Dije: «Dios, estoy tan deprimida...»
Y Dios dijo: «Por eso es que te di el brillo del sol.»

Dije: «Dios, la vida es dura.»
Y Dios dijo: «Por eso es que te di a seres queridos.»

Dije: «Dios, mi ser más querido murió...»
Y Dios dijo: «El mío también.»

Dije: «Dios, es una pérdida tan grande...»
Y Dios dijo: «Vi al mío clavado en una cruz.»

Dije: «Dios, pero tu ser más querido vive...»
Y Dios dijo: «El tuyo también.»

Dije: «Dios, duele.»
Y Dios dijo: «Lo sé.»

Estas palabras estaban en una pared en la ciudad de Oklahoma, en el lugar donde se había producido un tiroteo.

L. Enrquez

15 Humildad

Recuerda que, cuando abandones esta tierra, no podrás llevar contigo nada de lo que has recibido, solamente lo que has dado: un corazón enriquecido por el servicio honesto, el amor, el sacrificio y el valor.

Recorda sempre que, quan deixis aquest món, no podràs dur amb tu res del que has rebut aquí, només el que has donat: un cor enriquit pel servei sincer i honest, l'amor, el sacrifici i el valor.

St. Francesc d'Ass

16 Ábreme, hermano

«He golpeado tu puerta,
he llamado a tu corazón,
para tener un lecho, para tener un poco de fuego,
para calentarme: ábreme, hermano.

¿Por qué me preguntas
si soy de África, de América,
de Asia o europeo?
Ábreme, hermano.

No soy un negro, ni un piel roja,
ni un oriental, ni un blanco,
sino sólo un hombre: ábreme, hermano.

Ábreme la puerta, ábreme el corazón,
porque soy una persona,
el ser humano de todos los tiempos,
el ser humano de todos los cielos,
un ser humano como tú.»

RenØPhilombe (poeta camerunés)

17 Yo puedo hacer la diferencia

Su nombre era Mrs. Thompson. Mientras estuvo al frente de su clase de 5º grado, el primer día de clase lo iniciaba diciendo a los niños una mentira.

Como la mayor parte de los profesores, ella miraba a sus alumnos y les decía que a todos los quería por igual. Pero eso no era posible, porque ahí en la primera fila, desparramado sobre su asiento, estaba un niño llamado Teddy Stoddard.

Mrs. Thompson había observado a Teddy desde el año anterior y había notado que él no jugaba muy bien con otros niños, su ropa estaba muy descuidada y constantemente necesitaba darse un buen baño. Teddy comenzaba a ser un tanto desagradable.

En la escuela donde Mrs. Thompson enseñaba, le era requerido revisar el historial de cada niño, pero ella dejó el expediente de Teddy para el final.

Cuando finalmente revisó su expediente, se llevó una gran sorpresa.

La Profesora de primer grado escribió:

«Teddy es un niño muy brillante con una sonrisa sin igual. Hace su trabajo de una manera limpia y tiene muy buenos modales... Es un placer tenerlo cerca».

Su profesora de segundo grado escribió:

«Teddy es un excelente estudiante, se lleva muy bien con sus compañeros, pero se nota preocupado porque su madre tiene una enfermedad incurable y el ambiente en su casa debe ser muy difícil».

La profesora de tercer grado escribió:

«Su madre ha muerto y ha sido muy duro para él. Teddy trata de hacer su mejor esfuerzo, pero su padre no muestra mucho interés y el ambiente en su casa le afectará pronto si no se toman ciertas medidas».

Su profesora de cuarto grado escribió:

«Teddy se encuentra atrasado con respecto a sus compañeros y no muestra mucho interés en la escuela. No tiene muchos amigos y en ocasiones duerme en clase».

Ahora Mrs. Thompson se había dado cuenta del problema y estaba apenada con ella misma. Comenzó a sentirse peor cuando sus alumnos le llevaron sus regalos de Navidad, envueltos con preciosos moños y papel brillante, excepto Teddy. Su regalo estaba mal envuelto con un papel amarillento que él había tomado de una bolsa de papel.

Algunos niños comenzaron a reír cuando ella encontró un viejo brazalete y un frasco de perfume con sólo un cuarto de su contenido. Ella detuvo las burlas de los niños al exclamar lo precioso que era el brazalete mientras se colocaba un poco del perfume en su muñeca. Teddy Stoddard se quedó ese día, al final de la clase, el tiempo suficiente para decir: «Mrs. Thompson, el día de hoy usted huele como solía oler mi mamá».

Desde ese día, ella dejó de enseñarles a los niños aritmética, a leer y a escribir. En lugar de eso, comenzó a educar a los niños.

Mrs. Thompson puso atención especial en Teddy. Conforme comenzó a trabajar con él, su cerebro comenzó a revivir. Mientras más lo apoyaba, más rápido respondía el niño. Para el final del ciclo escolar, Teddy se había convertido en uno de los niños más aplicados de la clase.

Un año después, ella encontró una nota debajo de su puerta. Era de Teddy, y le decía que ella había sido la mejor maestra que había tenido en toda su vida.

Catorce años después recibió otra nota. En esta ocasión le explicaba que después de que concluyó su carrera, decidió viajar un poco. La carta le explicaba que ella seguía siendo la mejor maestra que había tenido y su favorita, pero ahora su nombre se había alargado un poco, la carta estaba firmada por Dr. Theodore F. Stoddard.

La historia no termina aquí, ya que existe una carta más que leer. Teddy ahora decía que había conocido a una chica con la cual iba a casarse. Explicaba que su padre había muerto hacía un par de años y le preguntaba a Mrs. Thompson si le gustaría ocupar en su boda el lugar que usualmente es reservado para la madre del novio. Por supuesto Mrs. Thompson aceptó. Ella llegó usando el viejo brazalete y se aseguró de usar el perfume que Teddy recordaba que usó su madre la última Navidad que pasaron juntos. Se dieron un gran abrazo y el Dr. Stoddard le susurró al oído, «Gracias Mrs. Thompson por creer en mí. Muchas gracias por hacerme sentir importante y mostrarme que yo puedo hacer la diferencia.»

Mrs. Thompson tomó aire y dijo: "Teddy, te equivocas. Fuiste tú el que me enseñó que yo puedo hacer la diferencia. No sabía cómo educar hasta que te conocí."

Edna-Karina Moncada

18 Somni d'adolescent...

Un dia, un noi va somiar que entrava en un gran centre comercial. Hi havia un àngel darrere el mostrador:

- Què vens aquí? - va preguntar el noi.
- Tot el que desitgis - va respondre l'àngel.

Aleshores el noi va començar la seva llista de peticions:

- Que s'acabin totes les guerres, m'és just cià per als explotats, tolerància i generositat per als immigrants, m'és amor en les famílies, treball per als aturats.

L'àngel el va interrompre:

- Ho sento, noi. Crec que no m'has entès bé. Nosaltres no venem fruits, sinó que només venem llavors, llavors de nova vida que cadascú pot fer fructificar.

Exret de la II Trobada de pregària interreligiosa sobre el sida

19 Una tassa de brou

Aquesta és una història real, viscuda a Suïssa, en un restaurant d'autoservei.

Una senyora de setanta-cinc anys agafa una tassa i li demana al cambrer que li ompli de brou. Després s'asseu en una de les taules del local. Però tot just s'ha assegut, s'adona que s'ha descuidat el pa. S'aixeca i va a buscar un panet per menjar-se'l amb el brou, i torna al seu lloc. Sorpresa! Davant de la seva tassa de brou es troba assegut un magrebi, que està menjant sense immutar-se. Això és massa! - pensa la senyora. Però no em deixaré robar! I dit i fet, parteix el panet a bocins i els tira dins la tassa que tenen al davant el magrebi i ella, i hi posa també la cullera. El magrebi, complagut, somriu. Prenen una cullerada cadascú fins a acabar-se la sopa, tot en un silenci absolut. Acabada la sopa, el magrebi s'aixeca, s'acosta a la barra i torna amb un gran plat d'espaghetis i ... dues forquilles.

Mengen tots dos del mateix plat, en silenci. Acaben el plat i s'acomoden: «Fins aviat!», - li diu la senyora. «Adéu!» - li respon l'home, amb un somriure als llavis. Sembla satisfet d'haver fet una bona acció, i s'allunya.

La dona el segueix amb la mirada; vençut el seu estupor busca amb la mà la bossa que havia deixat penjada a l'espallera de la cadira... Però Sorpresa! La bossa ha desaparegut. «Així doncs, aquest magrebi...»

Quan ja anava a cridar: «lladre, agafeu aquell lladre!», mira al seu voltant, i veu la seva bossa penjada en una cadira, dues taules més enrere d'on estava asseguda, i al damunt de la taula, una plata amb una tassa de brou, ja fred.

Immediatament s'adona del que ha passat.

No ha estat el magrebi el que ha menjat la seva sopa. Ha estat ella qui, equivocant-se de taula, ha menjat gràcies al magrebi, com una gran senyora.

Batista Cerruti
Adaptat i traduït per el salmista

20 Déu i les noves tecnologies

- Grava DØu al teu disc dur.
- Navega pel seu internet: el m n est ple d Ell.
- El pots trobar a qualsevol programa: al de la preg ria, al de l oci, al de la natura, al de l home, etc. Tan sols has de saber buscar-lo.
- Tingues compte! Hi ha virus perillosos: l egoisme, la mandra, l orgull, l odi, etc.- que destrueixen la comunicaci amb Ell.
- Tingues sempre un bon antivirus.
- Truca l de tant en tant o, si no tens forces per parlar-hi, fes-li trucades perdudes.
- No estiguis sempre comunicant o no et podr trucar mai.
- Si no contesta, potser Ø que no tens prou saldo o que has conf s el nmero. Per no pateixis: segur que Ell haur rebut el teu missatge.
- Recorda que no est s mai sol. Hi ha moltes persones on-line.
- I, per damunt de tot ... No l esborris mail

M. Angeles Bartlett

21 No tingueu por

Si ets persona temptada per la por,
si t'has acostumat a les rutines,
si no tens clar allà on vas...
si encara t'espanta la creu...
No tinguis por!
Jesús és viu, i camina al teu davant.

Si els teus ulls es tanquen pel cansament,
si estàs buscant i només trobes silencis,
si no sents la veu de Déu i res no és clar...
No tinguis por!
Jesús és viu, i camina al teu costat.

Si notes que et falten les paraules,
si et falten raons per viure a fons,
si et sembla que no tens il·lusió...
No tinguis por!
Jesús és viu, i camina al teu davant.

Si tens el cor trist,
si et falta l'esperança per caminar,
si busques noves utopies,
o si no tens massa clar el teu compromís.
No tinguis por!
Jesús és viu, i camina al teu davant.

Salvador R.

22 Si algú...

Si algú demana, és perquè no hem estat capaços de compartir prou.
Si algú plora
és perquè li hem tret l'alegria.
Si algú odia
és perquè no l'hem comprès.
Si algú se sent sol
és perquè l'hem oblidat.
Si algú té por
és perquè no hem confiat en ell.
Si algú té pau
és perquè és presoner de l'amor.
Si algú lluita
és perquè li hem donat força.
Si algú estima és perquè hem posat Déu en el seu cor.

23 A les teves mans

A les teves mans tens el futur,
a les teves mans
tens el canviar el món,
a les teves mans
tens l'oportunitat de ser escoltat,
a les teves mans
tens la força per estimar,
a les teves mans
tens la pau per escampar-la,
a les teves mans tens la veritat,
a les teves mans
tens la possibilitat de fer coses bones,
a les teves mans
tens la manera d'abraçar,
a les teves mans tens la pregària,
a les teves mans
tens a Déu que t'acaricia.

24 Déu és acció

Qualsevol cosa que fem amb amor,
allí hi ha Déu.
Qualsevol cosa que diem, l'hem de dir amb Déu.
Qualsevol sentiment que sentim, és bo de sentir-lo amb Déu.
Qualsevol cosa que veiem, és millor des de la llum de Déu.
Qualsevol propòsit que tinguem, és intel·ligent pensar-lo amb Déu.
Qualsevol desig que tinguem, es fa més gran amb Déu.
Qualsevol aliment que mengem, és més bo compartint-lo amb Déu.

25 Viure, lluitar, créixer

Qui vol viure, ha de respirar amb cos, ànima i esperit.
Viure i respirar els dons que Jesús ha promès.

Qui vol viure ha de lluitar, educar-se, patint tot el que destrueix, al costat de Crist.
Colze amb colze amb els companys.

Qui vol viure, ha de créixer fins la plenitud del Regne de Déu, amb alts i baixos, llums i fosques. Sempre endavant.

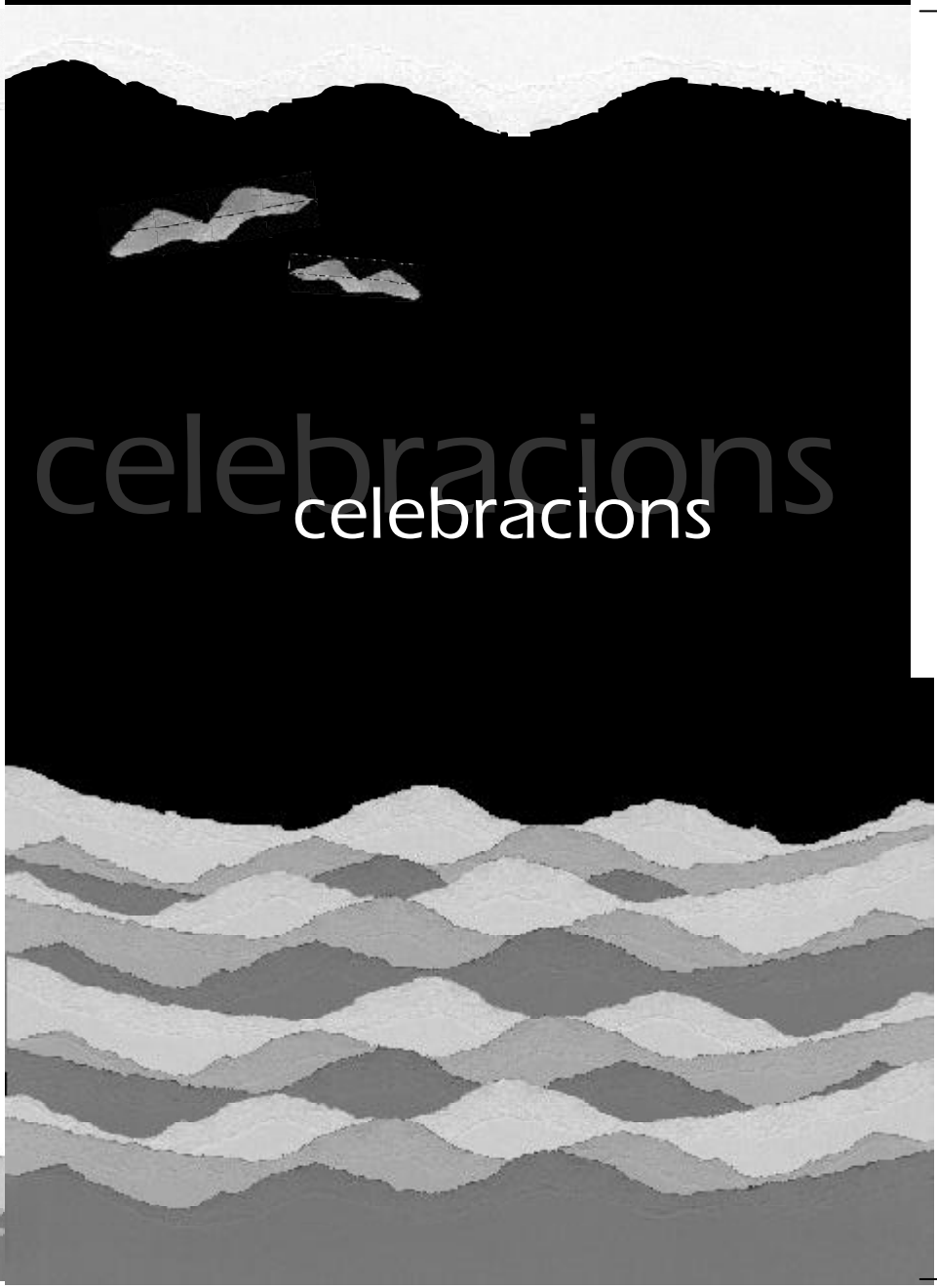
Qui vol viure, ha de fer-se un al costat del qui pateix, fer present l'amor gratuït de Déu, i trencar barreres seguint l'estil de Jesús.

26 Vols ser les mans del Crist? 27 El regalo de la esperanza

Crist només té les nostres mans per fer avui el seu treball; només té els nostres peus per fer que els homes vagin pel seu camí; només disposa de la nostra llengua per explicar als altres com va morir, i no té cap més ajut que el nostre per dur-los al seu cor.
Som l'única Bíblia que llegirà un món despreocupat.
Som l'Evangeli del pecador, el credo del burleta, el missatge del Senyor que s'expressa en obres i paraules.
Però, què passaria si el nostre camí fos tortuós, si la nostra imatge estigués enterbolida, si les nostres mans estiguessin ocupades per tasques que no són les seves, si els nostres peus ens portessin a l'atractiu del mal, si les nostres llengües parlessin coses indignes?
Com podem ajudar-lo si no hi entrem, en la seva escola?

Annie Johnson Flint

Cuenta una leyenda que había una vez una tribu india acampada en la ladera de una montaña. El jefe, ya mayor, estaba muy enfermo. Llamó a sus tres hijos y les dijo: «Yo voy a morir, y uno de vosotros tiene que sucederme. Quiero que subáis a la montaña santa y me traigáis un bello regalo. Aquél que traiga el mejor regalo será el nuevo jefe.»
Después de algunos días regresaron. El primero trajo una flor muy rara y extraordinariamente bella. El segundo vino con una piedra llena de color, suave y redonda, pulida por la lluvia y el viento. El tercero dijo a su padre: «Yo no he traído nada. Estando en lo alto de la montaña pude ver que en la otra parte hay unas praderas maravillosas, llenas de hierba verde. Vi también un lago cristalino. Tuve una visión de donde puede ir nuestra tribu para vivir mejor. Quedé tan sobrecogido por lo que vi, que no pude traerme nada.»
El anciano jefe, entonces exclamó: «¡Tú serás el jefe! ¡Porque tú nos has traído el regalo de la visión de un futuro mejor! ¡Nos has traído el regalo de la esperanza!».

celebracions

celebracions

de la Paraula

1 Sovint oblidem que habites en nosaltres

Una de les aspiracions més entranyables de la humanitat és fer-se una casa - un decorat - on es trobi, on es reconegui, on pugui renéixer...

Una casa - un decorat - on no hi hagi exclosos, ni dominants, ni dominats... On tot home i tota dona siguin per damunt de tot germans i germanes entre si, per ser fills i filles del mateix Pare, pel fet de ser cridats a esdevenir a llur torn "pares i mares", qualsevulla que sigui llur vocació.

Això és una aspiració i un somni, és un do, és una crida, és una tasca!

Jesús mateix ens ha donat el seu Esperit, que habita en nosaltres i que ens lliga a Ell, amb el seu Pare i amb tots els germans.

Religant-nos d'aquesta manera, esdevenim el Cos de Crist. Religant-nos així, l'Esperit ens ajuda a habitar "altrament" la terra...

I aquesta terra arriba a ser aleshores el que fou de vell antuvi: un estatge, una casa, un decorat de Déu enmig dels homes i dones!

Escoltem la Paraula

"Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare". Jo 15,5

Imagina't Déu per uns instants..., tan gran com és, tan immens com ens l'han explicat, tan Pare com el Crist ens l'ha fet conèixer, tan amor com ell mateix, en Jesús, se'ns ha mostrat.

Tan proper que s'ha fet un més en Maria.
Tan petit que va esdevenir infant.
Tan tendre que plorà quan l'amic que estimava moria.
Tan comprensiu que no sap més que perdonar.

Tan conscient de qui ets que t'accepta i estima amb les teves febleses.
Tan petit i alhora tan gran.

I tota, tota aquesta immensitat s'ha volgut fer amiga teva, per fer-te, en el teu dia a dia, costat...

Parenostre

Mare de Déu de l'Alegria, pregueu per nosaltres.

2 "Maria, causa de la nostra alegria"

"Així com hi ha una Mare de Déu dels Dolors, ¿no podem parlar d'una Mare de Déu de la Pasqua?"
Narcís Jubany i Arnau

I és clar que sí! Maria, íntimament vinculada al Crist des de l'Encarnació, també ho serà en la passió i mort, però més encara en l'Alegria de la Resurrecció.

Maria ens és Mare de l'Alegria perquè ella va dur l'Alegria de Déu Pare, que és el Crist, al món.

Maria ens és Mare de l'Alegria perquè sempre ha sabut estar atenta a les necessitats d'aquells que l'envoltaven, i allà on veia tristor i desesperança, ella aportava llum i Alegria tot dient-nos: "feu el que Ell us digui".

Maria ens és Mare de l'Alegria perquè comparteix amb el seu Fill el goig i la joia de la Pasqua. Efectivament, Maria se n'alegra i fa festa per la resurrecció del seu Fill.

Cap Evangeli no ens parla de l'encontre entre el Fill i la Mare. Ignasi de Loiola, als Exercicis Espirituals, salva l'aparentment estranya "papereta" dient que: Primer s'aparegué a la Verge Maria, i això, encara que no es digui a l'Escriptura, es té per dit en manifestar que s'aparegué a tants d'altres; perquè l'Escriptura suposa que tenim enteniment, com està escrit: "també vosaltres sou sense enteniment!"

El sant de Loiola vol que el qui fa els exercicis senti amb Maria "l'alegria i el poder gaudir intensament de tanta glòria i goig de Crist nostre Senyor."

Maria, aquella dona senzilla i callada decideix, un cop més, fer silenci, passar desapercebuda, viure amb discreció però amb tota l'autenticitat del món el goig, la joia i l'alegria, tan i tan grans, per la vida nova del Fill.

Quan la història de l'home és redimida a la creu i resurrecció del Crist, Maria, com sempre, guarda en silenci cada instant, cada moment, cada gest, cada situació, cada paraula en el seu cor. Vol que sigui Crist, i només ell, qui llueixi amb tot el seu esplendor i força.

De l'Evangeli de Lluc

"Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué. I es deien l'un a l'altre: "No és veritat que els nostres cors s'abusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?". Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren reunits els onze i tots els qui anaven amb ells, que deien: "Realment, el Senyor ha ressuscitat...". Ells també contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa."

Amb Maria, preguem al Senyor

Pel nostre Centre d'Esplai i per les persones que el formem. Que creixi en nosaltres la fe, que ens deixem portar per l'Esperit, que fem néixer l'esperança, que donem la mà a tot home i tota dona de bona voluntat, i mai no estiguem satisfets del tot amb el que ja hem fet.

Amb Maria, preguem al Senyor.

Pels més petits de casa. Que siguin acollits i estimats, que els sigui dit, pels seus monitors i monitores, sense trampa, com els estima Déu, com els ha fet passar al davant i com són els primers en el Món nou que s'inicia en el Crist ressuscitat.

Amb Maria, preguem al Senyor.

Pels adolescents i joves del nostre centre. Que no refusin d'escoltar i d'acceptar la veu del Crist que els crida a un servei més alt. Per aquells que d'entre ells han acceptat el risc i l'aventura de servir el Crist tot fent servei als germans.

Amb Maria, preguem al Senyor.

Per les monitores i els monitors, pels responsables del nostre esplai. Que les seves ànsies d'un món millor els obrin nous camins on descobrir la presència amorosa de Déu entre els nostres infants i joves.

Amb Maria, preguem al Senyor.

Pels consiliaris i els animadors i animadores de la fe. Perquè siguin

fidels al Crist, perquè creixin en l'esperança i sàpiguen conduir i acompanyar els equips de monitors i els nois i noies de llurs centres vers el cel nou i la terra nova.

Amb Maria, preguem al Senyor.

Pels qui encara no creuen en Jesucrist. Que no els manqui el testimoni dels germans per dir-los com Jesús també ha donat la vida per ells i com no hi ha altre nom sota el cel pel qual l'ésser humà pugui ser salvat.

Amb Maria, preguem al Senyor.

Per tots i cadascun de nosaltres. Que siguem capaços de ser fidels a la paraula que hauria d'haver canviat les nostres vides; que no ens cansem d'estimar-nos els uns als altres, nois i noies, infants, adolescents, joves i educadors del nostre esplai i que la nostra tasca sigui també anunci de l'Evangeli per tal d'afavorir que s'estrenyin més entre tots nosaltres els llaços d'amistat, de treball en conjunt, d'unió, de germanor.

Amb Maria, preguem al Senyor.

(Se n'hi poden afegir d'altres lliurement)

Confiant en l'amor del Pare que ha ressuscitat Crist d'entre els morts, i amb Maria, plens d'alegria i esperança, diguem un cop més:

Parenostre

Mare de Déu de l'Alegria, pregueu per nosaltres.

3 Responent a la teva crida

Aquí ens tens, responent a la teva crida.

Una resposta que es fa realitat setmana rere setmana en les diferents feines i responsabilitats que duem a terme cadascun de nosaltres.

Una resposta que es fa realitat dia a dia en cada reunió de grups, de responsables, de consell de monitors (a les diferents seccions de l'esplai...).

Dia a dia en tots i cadascun dels projectes que volem realitzar en el nostre centre d'esplai, amb els nostres consiliaris, responsables i monitors, amb els nostres infants, adolescents i joves, amb llurs famílies, tots fent parròquia.

Tots:

Som aquí, Senyor, amb el desig de construir, m'ajuda que no pas d'enderrocar.

Amb el desig d'aparar, m'ajuda que no pas d'enfonsar.

Amb el desig de renovar, m'ajuda que no pas de conservar.

Amb la voluntat ferma de comprometre'ns, m'ajuda que no pas de viure en la indiferència.

Aquí ens tens, Senyor, disposats un cop més a escoltar la teva Paraula. Obre el nostre enteniment i els nostres cors...

Disposa les nostres vides i històries per acollir la teva paraula, i tot deixant-nos interrogar per ella, ajuda'ns a assumir tot allò de desordre que hi hagi en nosaltres per poder-ho centrar tot en Tu.

Construïm el Regne de Déu. Compartim la lluita i la fe

De l'Evangeli segons St. Mateu 7, 24-27

Tothom qui escolta aquestes paraules meves i les compleix és com un home prudent que ha construït la seva casa sobre la roca. Quan vénen les pluges, creix la riuada i el vent envesteix contra aquella casa, res no la fa caure, perquè té els fonaments sobre la roca. Però tothom qui després d'escoltar aquestes paraules meves no les compleix és com un home sense seny que va construir la seva casa sobre la sorra. Quan vingueren les pluges, cresqué la riuada i el vent es llançà contra aquella casa, la casa s'ensorrà i no en quedà ni rastre.

Construïm el Regne de Déu. Compartim la lluita i la fe

Silenci...

Senyor, que no ens espantin ni les pluges, ni les riudes, ni la força del vent impetuós que s'emporta tot allò que no és ferm ni autèntic. Dóna'ns coratge i fermesa per poder reconèixer on fallen els nostres fonaments, per descobrir i acceptar les diferents deficiències que patim al nostre centre, a l'equip de monitors... Per perdre la por als nostres errors i assumir-los i esmenar-los amb responsabilitat...

Senyor, volem que sigui el teu testimoni de vida el que ens esperoni en la tasca educativa que volem dur a terme. Ajuda'ns a trobar camins i persones que ens facin més viva i propera la teva presència per tal de conèixer-te cada dia més i així prendre consciència de damunt de qui i de què "construïm" els nostre quotidians.

Per poder-te conèixer i deixar-nos amamar del teu Evangeli...

Fes, Senyor, que cerquem més allò que ens uneix que no pas el que ens separa, la teva presència enmig del món i els valors que es deriven del compromís de viure l'Evangeli. Que l'amor i la unitat que ha d'haver-hi entre nosaltres faci girar els ulls d'aquells i aquelles que se senten més allunyats de Tu vers el teu projecte de vida.

Perquè ens puguem reconèixer tots germanes i germans, fills i filles d'un mateix Pare...

Pare nostre que esteu en el cel...

A tu, mare, que camines a prop nostre.
A tu que no et va fer por el que pogués dir la gent que va condemnar el teu Fill i que el va clavar a la creu...
A tu que t'han importat tan poc les aparences i que has cercat sempre en tot la transparència i l'autenticitat.
A tu que vas saber esperar contra tota desesperança i mai no et vas rendir a la tristesa, l'angoixa i la desesperança tot confiant sempre en l'amor d'Aquell que m'et havia estimat...
A tu que des del silenci ets, també avui, model de dona forta i plena de Dóu...
A tu que ets Mare i Mestra...

Ara et cantem:
la nostra Mare ets, Santa Maria.
Et demanem
que sempre sigui Crist nostra alegria.
Que present en el nostre treball per educar en l'Esplai,
forgem homes i dones lliures.

Et cantem:
la nostra Mare ets, Santa Maria.
Et demanem
que sempre sigui Crist nostra alegria.
Que aprenguem la confiança d'infant,
la resposta a l'Amor, com tu,
humil i sense por, humil i sense por.

4 Com pot ser?

Com pot ser que l'home sigui capaç de pintar una meravella tan notable com la Capella Sixtina, i alhora pugui gravar sobre el braç del seu germà un número d'identificació abans d'enviar-lo al camp de concentració?

Com pot ser que l'home sigui capaç d'enviar l'home a la lluna, a través d'uns coets increïblement treballats, i alhora sigui capaç de llançar bombes i míssils contra els seus germans d'un país veí?

Com pot ser que l'home pugui reproduir genèticament un ésser viu (una ovella), a partir d'unes cabrioles genètiques sofisticadíssimes, i alhora aprovi lleis que permeten la mort d'un ésser innocent, quan aquest està en el ventre de la seva mare?...

L'home és un ésser contradictori. Som capaços d'estimar, de perdonar, d'ajudar, de queixar-nos davant les injustícies; som capaços de promoure la pau, som generosos, misericordiosos; sabem riure i ser comprensius... Sabem què és el bé, i com viure'l.

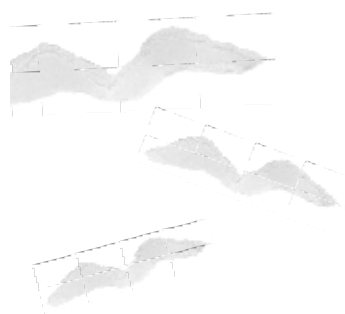
I alhora sabem odiar, ser envejosos, ser rancuniosos i venjatius; ens sabem deixar portar per l'orgull i l'egoisme, sabem fer mal quan volem; podem insultar, maltractar i desitjar la mort del nostre germà... Sabem què és el mal, i com viure'l.

Aquestes contradiccions que viu una mateixa persona podem atribuir-les als qui ens envolten, a la societat, a una situació concreta que jo no he buscat, a l'altre que m'ha provocat... Però no ens enganyem: surten del nostre propi cor, de nosaltres mateixos, del nostre més profund interior. Això és el que volem dir quan diem que estem TRENCATS.

I si algú creu que això no li passa, que mai no fa res de mal, que tot és sempre culpa dels altres, que es pregunta honestament si al llarg del dia es mou més per l'odi o per l'amor; si el que fa, ho fa desinteressadament o només perquè li comporta un benefici propi. Que es pregunta quan va ser l'últim cop que va ajudar algú, o quan va ser l'últim cop que va perdonar o, més encara, que va demanar perdó...

Mirem ara tres textos de tres persones diferents: un de St. Francesc, un altre d'un bisbe del nord d'Àfrica, St. Agustí, i un tercer d'un monarca jueu, el rei David.

Són tres personatges que reaccionen davant del mal i del pecat:

Primerament sentim Agustí, que ens diu clarament que estimar Déu implica estimar l'home, i viceversa, que estimar l'home comporta estimar Déu... Per tant, qui faci mal a un home, qui atempti o odii un home, fa el mateix amb Déu. El pecat, el mal, sempre és doble: afecta l'home concret contra qui es fa mal, i alhora afecta Déu, que s'identifica amb la sort d'aquell home.

Aquell qui estima el seu germà, estima Déu.

És inevitable que estimi Déu, ja que és necessari que estimi l'Amor mateix:

¿Que potser algú pot estimar el germà i no estimar l'Amor?

És necessari estimar l'Amor... i estimant l'Amor estimem Déu.

¿O que potser no recordes que «Déu és Amor»?

Doncs si Déu és Amor, qualsevol qui estimi, estima Déu.

Per tant, estima el teu germà i queda't tranquil.

No podràs dir: «estimo el meu germà, però no estimo Déu».

Menteixes, tant si dius que estimes el germà, però no Déu, com si dius que estimes Déu, però no el teu germà.

Per tant, si estimes el teu germà, estimes l'Amor.

És així que l'Amor és Déu.

Per tant, qui estima el germà, estima Déu.

(Comentari de la 1a carta de St. Joan, feta per St. Agustí)

Després escoltarem un salm del rei David. Sentirem un home penedit. Ha pecat. Sap que ha fet mal als homes i a Déu. Està desfet. Primerament ha pecat, després ho ha reconegut, seguidament es penedeix, i finalment es presenta davant de Déu i, confiant en la seva bondat i misericòrdia, li demana el perdó, li demana tornar a tenir pau.

Compadriu-vos de mi, Déu meu, Vós que estimeu tant;

Vós que sou tan bo, esborreu les meves culpes,

purifiqueu-me dels pecats.

Ara reconec les meves faltes,

tinc sempre present el meu pecat.

Contra Vós, contra Vós sols he pecat, i he fet el que és dolent als vostres ulls.

Éreu just quan donàveu la sentència, ferm en el vostre veredict.

Vós sabeu que he nascut en la culpa, que la mare m'engendrà pecador.

Vós estimeu la veritat al fons del cor, dintre de mi m'ensenyau a tenir seny. Aparteu la mirada dels meus pecats, esborreu les meves culpes.

Déu meu creeu en mi un cor pur, feu renéixer en mi un esperit ferm, no em llanceu de la vostra Presència, ni em prengueu el vostre Esperit Sant.

(Salm 50, 1-8. 11-13. Atribuït al Rei David)

Per últim, sentirem una resposta.

Francesc sap que el mal existeix, que afecta i adullera les relacions de l'home amb els seus germans, i amb el seu creador, i demana la força necessària per poder oposar-s'hi, per poder-lo combatre i transformar-lo en bé. Afegim-nos a la seva pregària tot dient:

Senyor, fes de mi un instrument de la teva Pau.

On hi hagi odi, hi posi jo l'Amor.

On hi hagi ofensa, hi posi jo el perdó.

On hi hagi discòrdia, hi posi jo la unió.

On hi hagi desesperació, hi posi jo l'esperança.

On hi hagi tristesa, hi posi jo l'alegria.

Senyor, fes de mi un instrument de la teva Pau.

(St. Francesc d'Assís)

Mare de Déu de l'Alegria, pregueu per nosaltres.

celebraci

de l'Eucaristia

celebracions

5 En començar les colònies, campaments...

Pau ens presenta un pla de vida que ens pot ajudar a créixer com a persones i ens dóna pistes per ajudar a créixer els infants, els adolescents i joves, els monitors i monitores i els responsables del nostre centre d'esplai.

(cant)

Les mans ben buides, això esperes tu de mi i em demanes deixar-ho tot als teus peus fins que ja no tingui, ja no tingui res i així tu puguis entrar i omplir-me fins a vessar.

Que el vostre amor no tingui res de fingit. Detesteu el mal. Enamoreu-vos del bé. Estimeu-vos amb afecte de germans, avanceu-vos els uns als altres a honorar-vos. Sigueu diligents i no peresosos, inflamats per l'Esperit. Serviu el Senyor. Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu soferts en les penes, assistiu a la pregària. (Rm 12, 9-12)

(cant)

Senyor, que sempre us servim amb amor i llibertat.

L'amor s'ha de posar més en les obres que en les paraules. Ensenya'ns a ser eficaços en les nostres diverses responsabilitats i serveis per tal de fer present el teu missatge enmig de tots nosaltres al llarg de tots aquests dies.

(cant)

Senyor, que sempre us servim amb amor i llibertat.

Que la teva pau, Senyor, esvaeixi les nostres pors, les nostres inseguretats, els nostres dubtes... Feu-nos créixer en la fe, l'esperança i la caritat.

(cant)

Senyor, que sempre us servim amb amor i llibertat.

Ser testimoni de la teva Resurrecció passa per ser-ho també de la teva creu... Dóna'ns, Senyor, la força necessària per poder conformar la nostra vida i el nostre treball d'equip (de grup...) a la teva mort. Això és: lliurament, donació, entrega radical als companys i amics del grup (nom de l'esplai, de la secció...) per poder gaudir de la teva Vida Nova i esdevenir testimonis eficaços del teu Regne.

(cant)

Senyor, que sempre us servim amb amor i llibertat.

Dóna'ns, Senyor, el teu Esperit Sant perquè ens faci instruments del teu amor per tal que puguem, cada dia més, servir i estimar.

(cant)

Senyor, que sempre us servim amb amor i llibertat.

(Si voleu, hi podeu afegir alguna pregària)

(cant)

Senyor, que sempre us servim amb amor i llibertat.

Parenostre

Mare de Déu de l'Alegria, pregueu per nosaltres.

6 Per Ell, tu ets protagonista

(Eucaristia celebrada amb motiu del Matxembrat 2000)

ENTRADA

Si cerques quelcom a la vida Do Mi m
que et faci viure content, Fa Sol
aixeca els ulls de la terra Do Mi m
i veuràs un cel serè; Fa Sol
és lliure sense els eslògans, Mi7 Fa
com el vol que fa l'ocell. Do Sol Do

Vine amb mi, amic meu, Fa Do
farem junts el camí. Fa Sol
Vine amb mi, amic meu, Fa Do
el món serà nostre, sí. Fa Sol Do

Farem un gran foc amb l'espurna,
que cremi la llenya en cantar.
El vent portarà la notícia
amb paraules d'amistat.
La llum traurà les ombres
que no ens deixen mai pensar.

Ens sobren tantes paraules
que amaguen la veritat.
És l'hora de l'esperança
que ens ajudi a veure-hi clar.
És temps de dir sense por
que el que val és estimar.

ACTE PENITENCIAL

Pare, ja ho veus: hem pecat Do Sol Lam
Pare, tornem a tu Fa Sol Do Sol
Mira'ns: ens sentim fills teus Do Mi Fa
Pare, tornem a tu. Do Sol Do

1. Jesos no est satisfet quan ens tanquem en nosaltres mateixos i no volem escoltar tots aquells consells que la gent que ens estima vol transmetre ns:
Treu-te els cascos i escolta!!!
(No fumis, vigila el que prens, no expliquen acudits racistes, no tornis tard, estudia abans de la gresca, no et rebotis als pares, no beguis tant, vigila amb qui vas, etc.).

2. Jesos pateix quan veu els desequilibris, les injustícies...
I ens mostrem indiferents davant d'aquests fets: intolerància, xenofòbia, prepotència, racisme, masclisme, explotació infantil, enveja, egoisme, avarícia, consumisme, etc.
Comparteix el que tens!!!
Lluita per la igualtat!!!.

3. Jesos es dol quan disposem sense mesura dels recursos de la natura i no ens parem a pensar en les possibles repercussions que així comporta ni ens adonem de la seva importància per a la vida:
Respecta la natura la teva vida depèn d'ella!!!
(Estalvi d'aigua, desforestació, pesca i caça incontrolada, esgotament dels recursos de la terra, efecte hivernacle, pluja àcida, abocaments de residus incontrolats, residus nuclears, CFC, etc.).

ABANS DE L'EVANGELI

Seguir Jesús ens és incòmode. Estem pendents de moltes coses i no ens aturem a escoltar el seu missatge. Oblidem-nos per un moment dels nostres precis i escoltem el que ens transmet. Veurem com de mica en mica la nostra vida s'omple.

Un manament d'amor nou us dono, Re Sol Re
 diu el Senyor, diu el Senyor: Sol Re Sol Re La
 Que us estimeu els uns als altres Re Sol Re
 com jo us he estimat, diu el Senyor. Sol Re Sol Re

EVANGELI

Lc 9, 18-22-25

Una vegada que Jesús feia pregària en un lloc apartat, els seus deixebles eren amb ell. Llavors els preguntà:

– Qui diu la gent que sóc, jo?

Ells respongueren:

– Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, que ets Elies; d'altres, que ha ressuscitat un dels antics profetes.

Ell els preguntà:

– I vosaltres, qui dieu que sóc?

Pere li respongué:

– El Messies de Déu.

Però ell els manà severament que no ho diguessin a ningú. Jesús afegí:

– Cal que el Fill de l'home pateixi molt. Els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort i ha de ressuscitar el tercer dia.

I deia a tothom:

– Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà. Què en treu l'home de guanyar tot el món si es perd o es destrueix a ell mateix?

A PROPÒSIT DE L'EVANGELI

1a història

Eva: Per què en Ramon sempre està sol? Jo diria que és un noi normal. No té tan bona planta com l'Oriol, però tampoc és tan lleig... És del «montón»... Home, el caràcter... Però depèn de com l'enganxis... Tots tenim manies, oi? Jo no suporto que masteguin el xiclet amb la boca oberta, i si ho fan, no m'estalvio ni un comentari.

Crec que en Ramon es mereix una oportunitat.

Amic 1: Hola, Eva!!! Has estudiat per a l'examen d'avui?

Eva: Home... M'ho he mirat, però ho porto una mica fluix.

Amic 2: Jo he estat estudiant tota la nit i no sé si aprovaré. Però el que em farà més ràbia és que el repel·lent del Ramon haurà estudiat 2 hores i traurà la millor nota.

Amic 3: La veritat és que no suporto els «empollons»!!! M'indignen!!! Heu vist quina camisa porta avui?

Amic 1: Sí, sembla un pallasso, amb aquesta camisa de quadres. No creus, Eva?

Eva: Emmmm... Sí.

Amic 3: No m'estranya que vagi sol. Si només parla del Telenotícies i de política!!!

Amic 1: Només ha vist 1 dia Malalts de tele i diu que no li agrada!!! I el programa que no suporta és La cosa nostra.

Eva: A sí? Quin noi més avorrit!!!! Què deu fer els caps de setmana?

Amic 2: Jo l'he vist acompanyant la seva mare amb el carro de la compra, i pel que m'han dit, es queda sempre a casa estudiant, jugant a escacs amb la seva àvia o llegint.

Amic 1: Quin pall!! Amb les «farres» que ens muntem nosaltres!!!

Amic 3: Us l'imagineu anant de «farra» amb nosaltres???

Amic 2: Parlant de «farres»... Vindreu a la de divendres?

Eva: Sí, però... Suposo que en Ramon no vindrà, oi??

2a història

Albert: Avui és l'aniversari de l'Eva. Oi que em deixeu arribar a les 2.00h?

Pare: Ja saps que l'hora d'arribar és a les 00.30h.

Albert: És que l'Eva, avui divendres, dona classes fins a les 22.00h i després fa la festa d'aniversari. Si torno a les 00.30h gairebé no m'hi podré quedar, perquè primer anem tots a sopar.

Mare: Però no tens exàmens?

Albert: Porto tota la setmana anant a l'escola i tinc ganes de descansar, i a més a més tinc el cap de setmana per estudiar.

Pare: Dilluns comences els exàmens i ja saps com és d'important que els aprovis.

Albert: Però no ve de 30 minuts! A més, quan arribi a casa no em posaré a estudiar.

Mare: Si arribes tan tard demà segur que dormiràs fins a les 12.00h i hauràs perdut tot el matí!

Albert: No hi ha tret!!!!

Pare: Mira, fes el que vulguis. Ja estem tips de discutir. TU MATEIX.

Amic 1: Hola, Albert.

Amic 2: Com va tot?

Amic 3: Preparats per anar a la festa?

Albert: Tinc moltes ganes d'anar-hi, però els meus pares només m'han deixat fins a les 02.00h, i després de barallar-m'hi durant un quart d'hora.

Amic 3: A mi m'han fet el mateix, però ja sé com guanyar-me'ls i no m'ha costat gaire.

Amic 2: Aquests problemes els va tenir el meu germà gran, i ara els meus pares ja estan acostumats al fet que arribem tard.

Albert: No sabeu la sort que teniu. M'han estat taladrant amb els exàmens d'una manera... Quan es posen així no els suportó. El problema és meu i no d'ells!!!!

Amic 1: Com t'ho has fet, Albert...!!!! Fa dues setmanes, quan encara quedaven molts dies per als exàmens, no vas aconseguir venir a la taula de la recollida de signatures referent al deute extern.

Vas lluitar de la mateixa manera que avui per aconseguir-ho...?

PREGÀRIES

Tots alhora us ho demanem: Do Fa
escolteu el nostre clam, Senyor. Sol Do (Sol)

Esplai - Preguem perquè tots siguem importants individualment a l'Esplai, i perquè respectem les opinions i valors dels altres per poder ser també protagonistes en grup.

Família - Preguem perquè les nostres famílies estiguin sempre unides, ens guïin i recolzin en les nostres decisions i ens donin un vot de confiança.

Amistat - Preguem perquè no perdem mai els amics i els sapiguem conservar. Tothom es mereix un amic. Que tinguem criteri no d'una amistat materialista i interessada, sinó d'una amistat de debò, que és aquella en què el lligam més fort entre dues persones és la necessitat de l'un per l'altre.

Solidaritat - Preguem perquè les relacions mundials estiguin basades en la solidaritat, i no en interessos econòmics capitalistes.

Societat - Preguem perquè la joventut no es deixi influenciar pels vicis de la societat i perquè els nostres ideals no siguin utòpics.

Forces per lluitar i Ser Protagonistes - Senyor, ajuda'ns a tenir la força i la constància necessàries per aconseguir allò que creiem que és millor i ser així protagonistes del nostre propi camí.

OFRENES

El Pa i el Vi.

SANT

Sant, sempre sant	Sol Do Re
Déu de l'univers.	Do Sol Mim
El cel i la terra	Do Sim Lam
plens de glòria estan.	Re
Hosanna, hosanna	Sol Do Re
al Rei de la terra.	Do Sol Mim
Oh, beneït sigui	Do Sim Lam
ves en nom del Senyor!	Re Sol (Do Sol)

PARE NOSTRE

Pare nostre	Do
que esteu en el cel,	Fa Do Do7
sigui santificat	Fa
el vostre nom.	Sol Mim Lam
Vingui a nosaltres	Rem
el vostre regne.	Sol Do Do7
Facis la vostra voluntat	Fa Sol Mim Lam
aquí a la Terra	Fa
com es fa en el cel.	Sol Do Fa Do
El nostre pa de cada dia	Lam Mim Fa
doneu-nos, Senyor,	Sol Mim
el dia d'avui	Lam
i perdoneu	Rem
les nostres culpes	Sol Do Lam
així com nosaltres	Re
perdonem.	Sol

No permeteu	Lam
que nosaltres	Mim
caiguem en temptació,	Sol Fa
ans deslliureu-nos	Rem
de qualsevol mal. (2)	Fa Sol

Amén.

Do Fa Do

PAU

Pau a la terra, Re La sim La
 pau a les altures. Re La si m La
 Que el goig etern habiti Sol La Re
 al fons dels nostres cors. Mim (La Re)

Dóna pau, germà, dona pau. Re La Sol Re
 Fes-la present en el teu cor Sol La sim
 i amb un gest afirmaràs Fam Sol
 que vols la pau. Mim La

Que la pau, germà, sigui un do. Re La Sol Re
 És el millor signe d'amor Sol La sim
 que Tu ens pots oferir. Fam Sol

Un somni de pau. Mim La

COMUNIÓ

Hem begut, Senyor, la teva copa.

Hem begut, Senyor, la teva copa, Do Sol7 Lam
 asseguts a taula, junt amb Tu, Fa Sol7
 sabem el destí dels qui et segueixen, Do Mi Lam
 de tots els qui amb Tu menjaran el mateix pa. Fa Sol7 Do

Hem begut, Senyor, la teva copa, Do Sol7 Lam
 asseguts a taula junt amb Tu, Fa Sol7
 volem ser fidels al teu missatge, Do Mim Lam
 estimant els homes tal com Tu has estimat. Fa Sol7 Do

Hem begut, Senyor, la teva copa, Do Sol7 Lam
 acceptant també la nostra mort, Fa Sol7
 però estem segurs que al teu Regne Do Mim Lam
 en beurem el vi de la nova amistat. Fa Sol7 Do

És un glop amarg el testimoni Do Sol7 Lam
 que amb la nostra sang haurem de dar Fa Sol7
 però estem segurs que al teu Regne Do Mim Lam

ens beurem el vi de la nova amistat.

Fa Sol7 Do

Un amic és

És... un amic és...
 una persona que estima com tu,
 que no fa prèdiques...
 d'aquelles dràstiques...
 sinó que et diu les coses clares...
 posant l'ànima.

La Re La
 Mi La
 sim
 fam
 sim
 Mi

Perquè ell ja sap que tu ja saps
 el gust amarg que té la veritat...
 però que, en dir-te-la,
 ho fa amb el cor obert.
 És amic teu i no té por perquè:

La Re La
 Mi La
 Re
 La
 Mi

És... Un amic és...
 quelcom que com més se'n té millor és. La
 El somriure que transmet un xic de música. Mi7
 A cantar-la som aquí tu i jo. Re fam
 És... Un gran cor és... La Mi7 La (Mi7)
 Quelcom que com més se'n té millor és.
 Oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh
 a cantar-la som aquí tu i jo.

COMIAT I ENVIAMENT

Durant el Matxembrat tots hem estat
 protagonistes en el joc, en la festa, en
 els tallers, etc.
 Ara Déu ens permet a tu, a mi i a tots
 que siguem part activa del nostre món.
 Aprofitem-ho i siguem protagonistes de
 la Vida.
 No t'ho deixis perdre!!!
 No ens ho deixem perdre!!!

Anem a fons!

Aixeco el cap, miro al voltant,	Do Fa
arreu hi ha odi i dolor.	Do Fa
Dintre meu tot és fosc.	Do Fa
Em trobo sol amb les meves pors.	Do Fa
No tinc prou força, no puc fer-hi més;	La m Re m
no em diguis res, ja estic prou bé.	Sol Sol7

Au, vinga, jove: anem a fons!	Fa Sol Do Mi7
Fer un món millor depèn de tu.	Fa Sol Do Mi7
No et pensis pas que et trobes sol.	Fa Sol Do Mi7
Junts podrem fer créixer el futur	Fa Sol Do

Caldrà vèncer tots els obstacles,
deixar de banda el que no és bo.
Paraules buides, diners, sorolls,
pau, amor... Què és millor?
Cercar dins nostre i, amb esforç,
trobar els valors, el gran tresor.

És el moment per compartir
anhels, treballs i tots els somnis.
Unint les mans ho podrem fer,
Jesús ens guia en la nostra fe.
Diguem ben fort: "Confia en mi!"
I junts podrem fer un nou camí.

(Música: Imagine-John Lennon)

